Tekst ustawy przekazany do Senatu zgodnie z art. 52 regulaminu Sejmu

U S T A W A

z dnia 27 października 2017 r.

o zmianie ustawy o cudzoziemcach oraz niektórych innych ustaw[1), 2)]

Art. 1. W ustawie z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1990, 1948 i 2066 oraz z 2017 r. poz. 60, 858 i 1543) wprowadza się następujące zmiany:

1) w odnośniku nr 1 do tytułu ustawy w pkt 16 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 17 w brzmieniu:

„17) dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 157 z 27.05.2014, str. 1).”;

2) w art. 3:

a) po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) grupa przedsiębiorstw – co najmniej dwie osoby prawne lub jednostki organizacyjne niebędące osobami prawnymi, którym ustawa przyznaje zdolność prawną, prowadzące działalność gospodarczą, które:

a) są powiązane ze sobą w sposób odpowiadający relacji spółki dominującej i spółki zależnej w rozumieniu art. 4 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1577) lub

b) pozostają z inną osobą prawną lub jednostką organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, w takich

---

1) Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/66/UE z dnia 15 maja 2014 r. w sprawie warunków wjazdu i pobytu obywateli państw trzecich w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa (Dz. Urz. UE L 157 z 27.05.2014, str. 1).

2) Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ustawę z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych, ustawę z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, ustawę z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, ustawę z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych, ustawę z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej, ustawę z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim, ustawę z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej, ustawę z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci, ustawę z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług oraz ustawę z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw.

stosunkach prawnych, że wynika z nich podstawa do wywierania przez tę osobę prawną lub jednostkę organizacyjną decydującego wpływu na ich działalność, z użyciem tożsamych wzorców i prawideł zarządzania;

5b) jednostka przyjmująca – osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną, do której jest przenoszony pracownik wewnątrz przedsiębiorstwa, i która:

a) jest w szczególności oddziałem lub przedstawicielstwem pracodawcy macierzystego będącego przedsiębiorcą zagranicznym lub

b) należy do tej samej grupy przedsiębiorstw co pracodawca macierzysty;",

b) po pkt 7 dodaje się pkt 7a–7c w brzmieniu:

„7a) mobilność – uprawnienie cudzoziemca do wjazdu i pobytu na terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej w celu wykonywania pracy w jednostce przyjmującej mającej siedzibę w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, wynikające z posiadania ważnego dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.[3)]) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1030/2002", z adnotacją „ICT", wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej niż to, w którym cudzoziemiec korzysta z tego uprawnienia;

7b) mobilność krótkoterminowa – korzystanie z mobilności przez okres do 90 dni w dowolnym okresie liczącym 180 dni w każdym państwie członkowskim Unii Europejskiej;

7c) mobilność długoterminowa – korzystanie z mobilności przez okres przekraczający 90 dni w danym państwie członkowskim Unii Europejskiej;",

c) po pkt 12 dodaje się pkt 12a w brzmieniu:

„12a) pracodawca macierzysty – osobę prawną lub jednostkę organizacyjną niebędącą osobą prawną, której ustawa przyznaje zdolność prawną,

---

[3)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 1.

posiadającą siedzibę poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, państw członkowskich Europejskiego Porozumienia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, która zatrudnia pracownika przenoszonego do jednostki przyjmującej przed jego przeniesieniem wewnątrz przedsiębiorstwa i w czasie tego przeniesienia;”,

d) po pkt 13 dodaje się pkt 13a i 13b w brzmieniu:

„13a) pracownik odbywający staż – cudzoziemca posiadającego dyplom ukończenia studiów wyższych, który zostaje przeniesiony do jednostki przyjmującej w celu rozwoju zawodowego, w tym związanego z przygotowaniem do objęcia w przyszłości stanowiska u pracodawcy macierzystego lub w grupie przedsiębiorstw, lub odbycia szkolenia w zakresie technik lub metod prowadzenia działalności gospodarczej i który w czasie trwania przeniesienia otrzymuje wynagrodzenie;

13b) przeniesienie wewnątrz przedsiębiorstwa – czasowe oddelegowanie cudzoziemca, którego miejsce pobytu w chwili składania wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, znajduje się poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej, przez pracodawcę macierzystego do jednostki przyjmującej oraz korzystanie z mobilności;”,

e) po pkt 15 dodaje się pkt 15a w brzmieniu:

„15a) specjalista – cudzoziemca pracującego w ramach grupy przedsiębiorstw, posiadającego kluczową i specyficzną wiedzę dla obszarów działania jednostki przyjmującej, jej technik lub zarządzania nią, opartą na wysokich kwalifikacjach, w tym odpowiednim doświadczeniu zawodowym;”;

3) po art. 9 dodaje się art. 9a w brzmieniu:

„Art. 9a. Termin na złożenie pisma w sprawach uregulowanych w ustawie przez cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców uważa się za zachowany, jeżeli pismo zostało złożone w administracji tego ośrodka lub aresztu przed upływem terminu.”;

4) w art. 10 wyrazy „art. 79 § 2” zastępuje się wyrazami „art. 79”;

5) w art. 22 w ust. 1:

a) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego w sprawach:

a) przekazywania organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o:
   – udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej,
   – odmowie udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy lub cofnięciu takiego zezwolenia cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, lub członkowi rodziny tego cudzoziemca,
   – udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy posiada on takie zezwolenie udzielone przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej,

b) uzyskiwania od innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o:
   – udzieleniu zezwolenia pobytowego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE,
   – odmowie udzielenia kolejnego zezwolenia pobytowego lub cofnięciu takiego zezwolenia przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej cudzoziemcowi posiadającemu zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE lub członkowi rodziny tego cudzoziemca,
   – udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, gdy posiada on zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE;”,

b) w pkt 8 w lit. b skreśla się wyrazy „z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem nr 1030/2002””,

c) po pkt 8 dodaje się pkt 8a w brzmieniu:

„8a) pełnienie funkcji krajowego punktu kontaktowego do celów korzystania przez cudzoziemców z mobilności w sprawach:

a) udzielania informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej,

b) udzielania informacji organom innych państw członkowskich Unii Europejskiej o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności w tych państwach,

c) uzyskiwania od innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o wydaniu cudzoziemcowi, który posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „mobile ICT”,

d) uzyskiwania od organów innych państw członkowskich Unii Europejskiej informacji o cofnięciu cudzoziemcowi, który posiada na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenie na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej, dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”,

e) przyjmowania zawiadomień, o których mowa w art. 139n ust. 1,

f) przyjmowania zawiadomień o zamiarze korzystania z mobilności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej przez cudzoziemca posiadającego zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa oraz przyjmowania informacji o sprzeciwie państwa członkowskiego Unii Europejskiej wobec wykonywania pracy przez tego cudzoziemca na terytorium tego państwa,

g) przekazywania Komisji Europejskiej danych statystycznych dotyczących liczby:

   – cudzoziemców, którym udzielono zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa,

   – cudzoziemców, którym udzielono po raz pierwszy zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej,

– cudzoziemców, którym cofnięto zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa lub zezwolenie na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej,

– zawiadomień, o których mowa w art. 139n ust. 1,

h) udzielania informacji innym państwom członkowskim Unii Europejskiej o obowiązujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przepisach dotyczących mobilności;”,

d) w pkt 9 wyrazy „rozporządzeniu nr 767/2008 WE” zastępuje się wyrazami „rozporządzeniu nr 767/2008 (WE)”;

6) w art. 25:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Cudzoziemiec, który przekraczając granicę wjeżdża na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z mobilności w związku z posiadaniem dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, niebędące państwem obszaru Schengen, przedstawia dodatkowo kopię wysłanego zawiadomienia, o którym mowa w art. 139n ust. 1, lub pismo jednostki przyjmującej posiadającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w którym podaje się, co najmniej, okres korzystania z mobilności na tym terytorium oraz adres jednostki przyjmującej.”,

b) w ust. 3 w pkt 1 lit. e otrzymuje brzmienie:

„e) wizy w celu realizacji zezwolenia na pobyt czasowy w celu łączenia rodzin, lub”;

7) w art. 28:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Przepisów ust. 1 pkt 1–6 i 8–10 nie stosuje się do cudzoziemca, który przejeżdża przez terytorium Rzeczypospolitej Polskiej tranzytem w przypadku, o którym mowa w art. 6 ust. 5 lit. a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/399 z dnia 9 marca 2016 r. w sprawie unijnego kodeksu zasad regulujących przepływ osób przez granice (kodeks graniczny Schengen) (Dz. Urz. UE L 77 z 23.03.2016, str. 1, z późn. zm.[4)]), zwanego dalej „kodeksem granicznym Schengen”.”,

b) dodaje się ust. 7 i 8 w brzmieniu:

[4)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 251 z 16.09.2016, str. 1 oraz Dz. Urz. UE L 74 z 18.03.2017, str. 1.

„7. Przepisu:

1) ust. 1 pkt 1 – w zakresie, w jakim odnosi się do braku posiadania ważnej wizy lub innych ważnych dokumentów uprawniających do wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i do pobytu na tym terytorium,

2) ust. 1 pkt 3

– nie stosuje się do cudzoziemca, który wjeżdża na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z mobilności krótkoterminowej.

8. Przepisu ust. 1 pkt 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który bezpośrednio przed wjazdem na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej korzystał z mobilności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które zażądało opuszczenia swojego terytorium, jeżeli posiadana przez niego karta pobytu z adnotacją „ICT" utraciła ważność.";

8) w art. 32 w ust. 1 wyrazy „art. 5 ust. 4 lit. c" zastępuje się wyrazami „art. 6 ust. 5 lit. c";

9) w art. 51 w ust. 2 w pkt 6 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 7 i 8 w brzmieniu:

„7) pouczenie o tym, że zaproszenie nie jest dokumentem uprawniającym do podjęcia pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

8) pisemne oświadczenie zapraszającego, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe.";

10) w art. 52:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń odmawia wojewoda właściwy ze względu na miejsce zamieszkania lub siedzibę zapraszającego, w drodze decyzji.",

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wpis zaproszenia do ewidencji zaproszeń unieważnia wojewoda, który dokonał tego wpisu, w drodze decyzji.",

c) w ust. 2 wyrazy „wydaniem wizy" zastępuje się wyrazami „rozpoczęciem okresu ważności zaproszenia";

11) po art. 55 dodaje się art. 55a w brzmieniu:

„Art. 55a. W postępowaniu w sprawie wpisania zaproszenia do ewidencji zaproszeń albo unieważnienia wpisu zaproszenia do ewidencji zaproszeń stroną postępowania jest wyłącznie zapraszający.";

12) w art. 56 po wyrazach „ustawowych obowiązków” dodaje się przecinek oraz wyrazy „z wyjątkiem kosztów wydania i wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu”;

13) w art. 60 w ust. 1:

a) po pkt 24 dodaje się pkt 24a w brzmieniu:

„24a) realizacji zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa;”,

b) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) innym niż określone w pkt 1–24a.”;

14) w art. 65:

a) w ust. 1:

– w pkt 9 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”,

– dodaje się pkt 10 w brzmieniu:

„10) zachodzą uzasadnione wątpliwości co do wiarygodności złożonych przez cudzoziemca oświadczeń odnośnie do celu jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z uwagi na dostępne organowi dowody lub obiektywne okoliczności wskazujące na to, że cel pobytu cudzoziemca mógłby być inny niż deklarowany.”,

b) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Przepisu ust. 1 pkt 9 nie stosuje się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest podjęcie lub kontynuacja stacjonarnych studiów wyższych lub stacjonarnych studiów doktoranckich, w tym kontynuacja lub uzupełnienie studiów podjętych na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

4. Przepisów ust. 1 pkt 3 i 4 nie stosuje się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest realizacja zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną udzielonego członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 159 ust. 1 pkt 1 lit. c lub d.”;

15) w art. 66 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wizę w celu, o którym mowa w art. 60 ust. 1 pkt 24 i 24a, wydaje się niezwłocznie, z zastrzeżeniem przepisów art. 67.”;

16) w art. 67 w ust. 2 skreśla się zdanie drugie;

17) w art. 98 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1 i art. 139o ust. 1, udziela się na wniosek jednostki przyjmującej.”;

18) w art. 99:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:”,

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiada zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE lub”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zgody na pobyt tolerowany lub zgody na pobyt ze względów humanitarnych albo w związku z udzieleniem mu azylu, ochrony uzupełniającej lub ochrony czasowej lub nadaniem mu statusu uchodźcy w Rzeczypospolitej Polskiej, lub”,

– pkt 8 otrzymuje brzmienie:

„8) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po tym, jak został zobowiązany do powrotu, i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub”,

– w pkt 10:

– – przecinek zastępuje się kropką,

– – skreśla się wyraz „lub”,

– uchyla się pkt 11,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1, cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy, gdy przy składaniu wniosku o udzielenie mu tego zezwolenia albo w terminie, o którym mowa w art. 106 ust. 5, nie złożył odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu.”;

19) w art. 100:

a) w ust. 1 w pkt 4 po wyrazach „porządku publicznego” dodaje się wyrazy „lub zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, cudzoziemcowi można udzielić zezwolenia na pobyt czasowy z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, a w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych.

1b. W przypadku, o którym mowa w ust. 1a, wojewoda lub Szef Urzędu w drugiej instancji:

1) zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji;

2) informuje, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, właściwy organ innego państwa obszaru Schengen o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcowi można odmówić udzielenia kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy w przypadku niewykonania obowiązku, o którym mowa w art. 113, jeżeli wniosek o udzielenie kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy złożył przed upływem 1 roku od upływu okresu ważności poprzedzającego go zezwolenia albo od dnia, w którym decyzja o cofnięciu zezwolenia na pobyt czasowy stała się ostateczna.”;

20) art. 104 otrzymuje brzmienie:

„Art. 104. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy, z zastrzeżeniem przepisu art. 139i ust. 1, udziela lub odmawia jego udzielenia wojewoda właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca, w drodze decyzji.

2. Zezwolenie na pobyt czasowy cofa wojewoda, który go udzielił, w drodze decyzji.

3. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji, zezwolenie to cofa wojewoda, który orzekał w sprawie udzielenia tego zezwolenia w pierwszej instancji.”;

21) w art. 105:

a) w ust. 1 po wyrazie „Cudzoziemiec” dodaje się przecinek oraz wyrazy „z zastrzeżeniem przepisu art. 139l ust. 1,”,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy nie został złożony przez cudzoziemca osobiście, wojewoda wzywa go do osobistego

stawiennictwa w terminie nie krótszym niż 7 dni pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przy składaniu wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy cudzoziemcowi będącemu osobą małoletnią, która do dnia złożenia wniosku ukończyła 6. rok życia, jest wymagana jego obecność. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.”;

22) w art. 106:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, z wyjątkiem zezwoleń, o których mowa w art. 139a ust. 1 i art. 139o ust. 1, cudzoziemiec składa na formularzu zawierającym:”,

– w pkt 16 wyraz „oświadczeń” zastępuje się wyrazem „zeznań”,

b) w ust. 1a:

– we wprowadzeniu do wyliczenia po wyrazie „nabył” dodaje się wyrazy „lub prowadzenie spraw spółki komandytowej lub komandytowo-akcyjnej przez komplementariusza, lub działanie w charakterze prokurenta”,

– pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) oświadczenie podmiotu powierzającego wykonywanie pracy, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, w przedmiocie niekaralności za przestępstwa i wykroczenia, o których mowa w art. 117 pkt 1.”,

c) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie jest możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od cudzoziemca w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda wyznacza termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni.”;

23) po art. 106 dodaje się art. 106a w brzmieniu:

„Art. 106a. 1. Wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1, jednostka przyjmująca składa na formularzu zawierającym:

1) dane cudzoziemca lub informacje, o których mowa w art. 13, w zakresie niezbędnym do wydania zezwolenia;

2) imię, nazwisko, datę urodzenia oraz informacje o płci, miejscu zamieszkania i obywatelstwie członków rodziny cudzoziemca zamieszkałych na terytorium

Rzeczypospolitej Polskiej lub zamierzających zamieszkiwać na tym terytorium, z określeniem stopnia pokrewieństwa, a także informację o tym, czy pozostają na utrzymaniu cudzoziemca;

3) informację o zamierzonym miejscu pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
4) informację o aktualnym miejscu pobytu cudzoziemca;
5) informację o poprzednich pobytach cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz innych państw członkowskich Unii Europejskiej;
6) informację o posiadanym przez cudzoziemca ubezpieczeniu zdrowotnym;
7) informacje dotyczące jednostki przyjmującej:
   a) nazwę,
   b) adres siedziby,
   c) podstawę prawną działalności, nazwę rejestru i numer wpisu w rejestrze,
   d) numer REGON;
8) informacje dotyczące pracodawcy macierzystego:
   a) nazwę,
   b) adres siedziby,
   c) formę prawną działalności;
9) informację o powiązaniach między pracodawcą macierzystym a jednostką przyjmującą;
10) informacje na temat pracy, która ma być powierzona cudzoziemcowi:
   a) stanowisko,
   b) miejsce wykonywania pracy,
   c) podstawę prawną wykonywania pracy,
   d) wymiar czasu pracy,
   e) wysokość wynagrodzenia,
   f) zakres podstawowych obowiązków na stanowisku pracy,
   g) okres, w jakim cudzoziemiec będzie wykonywał pracę w jednostce przyjmującej;
11) informację o planowanym czasie trwania przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa w poszczególnych państwach członkowskich Unii Europejskiej;
12) informację o posiadaniu dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej;

13) informację o przeniesieniach wewnątrz przedsiębiorstwa na terytorium Unii Europejskiej w okresie ostatnich 3 lat;

14) informację o posiadanych przez cudzoziemca kwalifikacjach zawodowych i doświadczeniu, niezbędnych do wykonywania pracy w jednostce przyjmującej, oraz spełnianiu wymagań kwalifikacyjnych i innych warunków w przypadku pracy w zawodzie regulowanym lub – w przypadku pracy w charakterze pracownika odbywającego staż – informację o posiadanym dyplomie ukończenia studiów wyższych;

15) informację o dotychczasowym zatrudnieniu w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub tej samej grupy przedsiębiorstw przed przeniesieniem wewnątrz przedsiębiorstwa;

16) oświadczenie jednostki przyjmującej dotyczące okoliczności, o których mowa w art. 139a ust. 1 pkt 1 lit. f lub art. 139o ust. 1 pkt 1 lit. d;

17) informacje o okolicznościach, o których mowa w art. 139e pkt 2 lit. c–e lub art. 139r pkt 3–5;

18) oświadczenie jednostki przyjmującej o okolicznościach, o których mowa w art. 139f ust. 1 pkt 4 lub art. 139s ust. 1 pkt 3, dotyczące pracodawcy macierzystego lub jednostki przyjmującej;

19) pisemne oświadczenie, pod rygorem odpowiedzialności karnej za składanie fałszywych zeznań, że dane zawarte we wniosku są prawdziwe.

2. Jednostka przyjmująca, składając wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1, przedstawia kopię ważnego dokumentu podróży cudzoziemca i dołącza do wniosku:

1) aktualne fotografie cudzoziemca;

2) dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1.”;

24) w art. 107 w ust. 1:

a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) wzór formularza wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 106 ust. 1;”,

b) po pkt 1a dodaje się pkt 1b w brzmieniu:

„1b) wzór formularza wniosków o udzielenie cudzoziemcowi zezwoleń na pobyt czasowy, o których mowa w art. 139a ust. 1 oraz art. 139o ust. 1;”;

25) uchyla się art. 110 i art. 112;

26) w art. 113 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia tego zezwolenia w pierwszej instancji.”;

27) po art. 113 dodaje się art. 113a w brzmieniu:

„Art. 113a. W postępowaniu w sprawie udzielenia albo cofnięcia zezwolenia na pobyt czasowy stroną postępowania jest wyłącznie cudzoziemiec, o którym mowa, odpowiednio, w art. 98 ust. 1 albo art. 101.”;

28) w art. 114:

a) w ust. 1 pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) wynagrodzenie, które jest wskazane przez podmiot powierzający wykonywanie pracy w załączniku do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 106 ust. 1a, nie jest niższe niż wynagrodzenie pracowników wykonujących w tym samym wymiarze czasu pracy pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udziela się także wówczas, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w zawodzie pożądanym dla polskiej gospodarki, określonym w przepisach wydanych na podstawie ust. 5, cudzoziemiec posiada kwalifikacje zawodowe wymagane do wykonywania pracy w tym zawodzie i spełnione są łącznie warunki, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 2, 4 i 5.”,

c) w ust. 3:

– w pkt 2 po wyrazach „zezwolenie na pobyt” dodaje się wyraz „czasowy”,

– po pkt 2 dodaje się pkt 2a i 2b w brzmieniu:

„2a) cudzoziemiec w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku ukończył uczelnię z siedzibą na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej albo innego państwa Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub Konfederacji Szwajcarskiej lub jest uczestnikiem studiów doktoranckich w Rzeczypospolitej Polskiej, lub

2b) cudzoziemiec w okresie 3 lat poprzedzających złożenie wniosku przebywał legalnie i nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Do ustalenia, że pobyt cudzoziemca, o którym mowa w ust. 3 pkt 2b, jest nieprzerwany, stosuje się przepis art. 195 ust. 4.”,

e) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Minister właściwy do spraw pracy w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, zawody pożądane dla polskiej gospodarki, biorąc pod uwagę potrzeby rynku pracy, w tym potrzebę zapewnienia efektywnego zatrudniania w zawodach, w których w skali całego kraju występują znaczące niedobory pracowników.”;

29) po art. 114 dodaje się art. 114a w brzmieniu:

„Art. 114a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, limit udzielanych w danym roku kalendarzowym, w okolicznościach, o których mowa w art. 114 i art. 126, zezwoleń na pobyt czasowy i pracę, który może obejmować poszczególne województwa, zawody, rodzaje umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzone wykonywanie pracy, lub rodzaje działalności podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1068 oraz z 2017 r. poz. 60).

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni potrzeby rynku pracy, względy bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego oraz zasadę komplementarności zatrudnienia cudzoziemców w stosunku do obywateli polskich.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza osiągnięcie limitów, o których mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia.”;

30) w art. 116:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Poza przypadkami, o których mowa w art. 99 ust. 1, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę, gdy w dniu składania wniosku o udzielenie mu tego zezwolenia:”,

b) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zobowiązań określonych w umowach międzynarodowych dotyczących

ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych zajmujących się wymianą handlową lub inwestycjami, lub”;

31) w art. 117:

a) w pkt 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„podmiot powierzający wykonywanie pracy lub podmiot zarządzający nim lub kontrolujący go:”,

– w lit. d skreśla się wyrazy „albo jest podmiotem zarządzanym lub kontrolowanym przez taką osobę”,

b) w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) w danym roku kalendarzowym został osiągnięty dotyczący tego cudzoziemca limit udzielonych zezwoleń na pobyt czasowy i pracę, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 114a ust. 1.”;

32) w art. 118 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy wniosek o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy i pracę dotyczy pracy w niepełnym wymiarze czasu pracy lub pracy na podstawie umowy cywilnoprawnej, w decyzji o udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy i pracę najniższe wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, wskazuje się proporcjonalnie do wymiaru czasu pracy lub przewidywanego okresu wykonywania zobowiązań wynikających z umowy.”;

33) w art. 120 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Stroną postępowania w sprawie zmiany zezwolenia na pobyt czasowy i pracę jest wyłącznie cudzoziemiec, o którym mowa w ust. 1.”;

34) art. 121 otrzymuje brzmienie:

„Art. 121. 1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę zawiadamia pisemnie wojewodę, który udzielił tego zezwolenia, w terminie 15 dni roboczych, o utracie pracy u któregokolwiek z podmiotów powierzających wykonywanie pracy, wymienionych w zezwoleniu.

2. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy i pracę w pierwszej instancji.”;

35) w art. 123 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów art. 101 pkt 1 i 2 nie stosuje się do zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udzielonego ze względu na cel, o którym mowa w art. 114 ust. 1a, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki:

1) okres pozostawania cudzoziemca bez pracy nie przekroczył 3 miesięcy w okresie ważności zezwolenia;
2) okres pozostawania cudzoziemca bez pracy wystąpił nie więcej niż 2 razy w okresie ważności zezwolenia;
3) cudzoziemiec wykaże, że dopełnił obowiązku zawiadomienia, o którym mowa w art. 121, lub że zawiadomienie nie zostało doręczone wojewodzie z powodów niezależnych od cudzoziemca.”;

36) w art. 125 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informację, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, cudzoziemiec dołącza w postępowaniu w sprawie o udzielenie lub zmianę zezwolenia na pobyt czasowy i pracę.”;

37) w art. 127 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) roczne wynagrodzenie brutto wynikające z miesięcznego lub rocznego wynagrodzenia, wskazane w umowie, nie jest niższe niż równowartość 150% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w gospodarce narodowej w roku poprzedzającym zawarcie umowy ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 20 pkt 1 lit. a ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2016 r. poz. 887, z późn. zm.[5)]).”;

38) po art. 127 dodaje się art. 127a w brzmieniu:

„Art. 127a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, limit udzielanych w danym roku kalendarzowym po raz pierwszy zezwoleń na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w zawodzie wymagającym wysokich kwalifikacji, który może obejmować poszczególne województwa, zawody, rodzaje umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzone wykonywanie pracy, lub rodzaje działalności podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

---

5) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1948, 2036 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 2, 38 i 715.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni potrzeby rynku pracy, względy bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego oraz zasadę komplementarności zatrudnienia cudzoziemców w stosunku do obywateli polskich.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza osiągnięcie limitów, o których mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski", w drodze obwieszczenia.";

39) w art. 131:

a) wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Poza przypadkami, o których mowa w art. 99, odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 127, gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia cudzoziemiec:",

b) pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zobowiązań określonych w umowie międzynarodowej dotyczącej ułatwienia wjazdu i czasowego pobytu niektórych kategorii osób fizycznych zajmujących się wymianą handlową lub inwestycjami, lub";

40) art. 132 otrzymuje brzmienie:

„Art. 132. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–5, 8 i 9, udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 127, cudzoziemcowi odmawia się, gdy:

1) zachodzą okoliczności, o których mowa w art. 117 pkt 1 lit. a lub b;

2) w danym roku kalendarzowym został osiągnięty dotyczący tego cudzoziemca limit udzielonych zezwoleń, o których mowa w art. 127, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 127a ust. 1.";

41) w art. 134:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Cudzoziemiec przebywający na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 127, w terminie 15 dni roboczych zawiadamia pisemnie o utracie pracy wojewodę, który udzielił tego zezwolenia.",

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli zezwolenia, o którym mowa w art. 127, udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 127, w pierwszej instancji.";

42) w art. 136 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Informację, o której mowa w art. 88c ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, cudzoziemiec dołącza w postępowaniu w sprawie o udzielenie lub zmianę zezwolenia, o którym mowa w art. 127.”;

43) uchyla się art. 139;

44) w dziale V po rozdziale 3 dodaje się rozdziały 3a i 3b w brzmieniu:

„Rozdział 3a

Zezwolenie na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa

Art.139a. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w jednostce przyjmującej, mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, oraz są spełnione łącznie następujące warunki:

1) cudzoziemiec:

a) posiada adekwatne do przedmiotu działalności jednostki przyjmującej kwalifikacje zawodowe i doświadczenie niezbędne w jednostce, do której ma zostać przeniesiony przez pracodawcę macierzystego – w przypadku pracy w charakterze pracownika kadry kierowniczej lub specjalisty – albo dyplom ukończenia studiów wyższych – w przypadku pracy w charakterze pracownika odbywającego staż,

b) posiada formalne kwalifikacje i spełnia inne warunki, które są wymagane, w przypadku zamiaru wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,

c) bezpośrednio przed dniem przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa był zatrudniony w ramach tego samego przedsiębiorstwa lub tej samej grupy przedsiębiorstw nieprzerwanie przez okres wynoszący co najmniej:

– 12 miesięcy – w przypadku pracy w charakterze pracownika kadry kierowniczej lub specjalisty,

– 6 miesięcy – w przypadku pracy w charakterze pracownika odbywającego staż,

d) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

e) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania,

f) po zakończeniu okresu przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa będzie mógł przenieść się z powrotem do pracodawcy macierzystego lub innego przedsiębiorstwa należącego do tej samej grupy przedsiębiorstw, mającego siedzibę poza terytorium Unii Europejskiej;

2) umowa, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać pracę, zawarta w formie pisemnej, lub dokument wydany przez pracodawcę macierzystego, stanowiący podstawę przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, określa:

a) okres przeniesienia cudzoziemca wewnątrz przedsiębiorstwa,

b) siedzibę jednostki przyjmującej,

c) stanowisko cudzoziemca w jednostce przyjmującej,

d) wynagrodzenie i inne warunki pracy cudzoziemca w jednostce przyjmującej.

2. Cudzoziemiec, którego celem pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w charakterze pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, poza spełnianiem warunków, o których mowa w ust. 1, posiada umowę dotyczącą odbywania stażu w jednostce przyjmującej, która określa:

1) program stażu;

2) czas trwania stażu;

3) warunki nadzoru nad cudzoziemcem podczas odbywania przez niego stażu.

3. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, jest:

1) wyższe niż dochód uprawniający do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu;

2) nie niższe niż wynagrodzenia pracowników wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w tym samym wymiarze czasu pracy pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku;

3) nie niższe niż 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w województwie, w którym jednostka przyjmująca ma siedzibę, w roku poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego (Dz. U. z 2017 r. poz. 79).

4. Do dokumentu potwierdzającego spełnianie warunku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1 lit. c, nie stosuje się przepisu art. 8 ust. 2.

Art. 139b. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, limit udzielanych w danym roku kalendarzowym po raz pierwszy zezwoleń, o których mowa w art. 139a ust. 1, który może obejmować poszczególne województwa, zawody lub rodzaje działalności jednostek przyjmujących.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni potrzeby rynku pracy oraz względy bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza osiągnięcie limitów, o których mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia.

Art. 139c. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, w przypadku gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w charakterze pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, udziela się na okres do 1 roku.

2. Okres ważności zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, uwzględnia okresy, w których cudzoziemiec planuje korzystać z mobilności na terytorium innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 139d. Uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, nie zwalnia od spełnienia określonych odrębnymi przepisami wymogów dotyczących wykonywania zawodów regulowanych lub działalności.

Art. 139e. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, gdy:

1) pierwszy lub najdłuższy pobyt cudzoziemca na terytorium Unii Europejskiej w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa ma mieć miejsce na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub

2) cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:
   a) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 144, lub posiada takie zezwolenie lub
   b) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 151, lub posiada takie zezwolenie, lub
   c) jest pracownikiem przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej i jest czasowo oddelegowany przez pracodawcę w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
   d) prowadzi działalność gospodarczą, lub
   e) jest zatrudniony przez agencję pracy tymczasowej lub inne przedsiębiorstwo zajmujące się udostępnianiem pracowników do pracy pod nadzorem i kierownictwem innego przedsiębiorstwa lub jest przenoszony wewnątrz przedsiębiorstwa przy udziale podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług pośrednictwa pracy, lub
   f) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, chyba że ubiega się o udzielenie kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, i bezpośrednio przed złożeniem wniosku o jego udzielenie przebywał na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie tego zezwolenia, lub
   g) przebywa na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

Art. 139f. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–4, udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, odmawia się, gdy:

1) jednostka przyjmująca została ustanowiona głównie w celu ułatwiania wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracownikom przenoszonym wewnątrz przedsiębiorstwa lub
2) wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub jego pobyt na tym terytorium może stanowić zagrożenie dla zdrowia publicznego, lub
3) w postępowaniu w sprawie udzielenia tego zezwolenia osoba składająca wniosek w imieniu i na rzecz jednostki przyjmującej:
   a) złożyła wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączyła do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje lub

b) zeznała nieprawdę lub zataiła prawdę albo podrobiła lub przerobiła dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używała jako autentycznego, lub

4) podmiot będący pracodawcą macierzystym lub jednostką przyjmującą:

a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie:

– ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub

– ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub

– skazaną za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub

b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub

c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub

d) nie prowadzi działalności gospodarczej albo została ogłoszona jego upadłość, lub

5) w danym roku kalendarzowym został osiągnięty dotyczący cudzoziemca przenoszonego w ramach przedsiębiorstwa limit udzielonych zezwoleń, o których mowa w art. 139a ust. 1, określony w przepisach wydanych na podstawie art. 139b ust. 1.

2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 pkt 1, 3 i 4 oraz w art. 100 ust. 1 pkt 1–4 i 8, udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, odmawia się, gdy:

1) okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub

2) upłynął okres przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na terytorium Unii Europejskiej, który wynosi:

a) 3 lata – w przypadku pracy w charakterze pracownika kadry kierowniczej lub specjalisty albo

b) 1 rok – w przypadku pracy w charakterze pracownika odbywającego staż, lub

3) wniosek o udzielenie tego zezwolenia został złożony podczas nielegalnego pobytu cudzoziemca, któremu ma być ono udzielone, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 139g. Poza przypadkami, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, cofa się, gdy:

1) okoliczności sprawy wskazują, że jest wykorzystywane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone, lub

2) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4 lub 8, lub

3) wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 139f ust. 1 pkt 1, 3 lub 4.

Art. 139h. W decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, określa się okres ważności tego zezwolenia i wskazuje się:

1) jednostkę przyjmującą;

2) stanowisko, na jakim cudzoziemiec ma wykonywać pracę;

3) najniższe wynagrodzenie, jakie może otrzymywać cudzoziemiec na danym stanowisku, określone w umowie lub w dokumencie, o których mowa w art. 139a ust. 1 pkt 2;

4) wymiar czasu pracy cudzoziemca.

Art. 139i. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udziela lub odmawia jego udzielenia wojewoda właściwy ze względu na siedzibę jednostki przyjmującej, w drodze decyzji.

2. Decyzję w sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, wydaje się w terminie 90 dni od dnia złożenia wniosku w tej sprawie wraz z dokumentami niezbędnymi do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia.

3. Jeżeli do wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, nie zostały dołączone dokumenty niezbędne do potwierdzenia danych zawartych we wniosku i okoliczności uzasadniających ubieganie się o udzielenie tego zezwolenia, bieg terminu, o którym mowa w ust. 2, zawiesza się do dnia ich doręczenia wojewodzie.

Art. 139j. 1. Szef Urzędu przekazuje wojewodzie, który udzielił zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, informacje dotyczące cudzoziemca, któremu

zostało ono udzielone, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. c, lub zawiadomienie, o którym mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. f, uzyskane od innych państw członkowskich Unii Europejskiej.

2. Jeżeli cudzoziemcowi, który korzysta z mobilności w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, cofnięto zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1, wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu kopię decyzji w sprawie cofnięcia tego zezwolenia.

3. Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje informację o cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, organom państw członkowskich Unii Europejskiej, w których, zgodnie z przekazanymi informacjami, cudzoziemiec, któremu zostało udzielone to zezwolenie, korzysta z mobilności.

Art. 139k. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, stroną postępowania jest wyłącznie jednostka przyjmująca.

2. W postępowaniu w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, jednostka przyjmująca zawiadamia niezwłocznie pisemnie wojewodę o każdej zmianie okoliczności mających wpływ na warunki udzielenia tego zezwolenia.

3. W postępowaniu w sprawie cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, stroną postępowania jest jednostka przyjmująca oraz cudzoziemiec, któremu zostało ono udzielone.

Art. 139l. 1. Jednostka przyjmująca składa wniosek o udzielenie kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, nie później niż w ostatnim dniu legalnego pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepis art. 108 stosuje się odpowiednio.

Art. 139m. 1. Jednostka przyjmująca zawiadamia pisemnie wojewodę, który udzielił zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, w terminie 15 dni roboczych, o każdej zmianie okoliczności mających wpływ na warunki udzielonego zezwolenia.

2. Jeżeli zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji, zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, w pierwszej instancji.

Rozdział 3b

Pobyt cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w celu korzystania z mobilności

Art. 139n. 1. Warunkiem korzystania przez cudzoziemca z mobilności krótkoterminowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest otrzymanie przez Szefa Urzędu zawiadomienia od jednostki przyjmującej mającej siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, które wydało temu cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT", o zamiarze korzystania przez cudzoziemca z tej mobilności.

2. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, sporządza się w języku polskim i zawiera ono następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca:

1) imię (imiona) i nazwisko;
2) datę i miejsce urodzenia;
3) płeć;
4) obywatelstwo;
5) stanowisko, na którym cudzoziemiec będzie wykonywał pracę;
6) planowany okres lub okresy wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
7) nazwę państwa członkowskiego Unii Europejskiej, które wydało cudzoziemcowi dokument pobytowy, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT";
8) nazwę i adres jednostki przyjmującej mającej siedzibę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz pracodawcy macierzystego cudzoziemca.

3. Zawiadomienie, o którym mowa w ust. 1, Szef Urzędu niezwłocznie przekazuje Komendantowi Głównemu Straży Granicznej.

Art. 139o. 1. Zezwolenia na pobyt czasowy w celu korzystania z mobilności długoterminowej udziela się, gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest korzystanie z mobilności długoterminowej oraz spełnione są łącznie następujące warunki:

1) cudzoziemiec:
   a) posiada formalne kwalifikacje i spełnia inne warunki, które są wymagane w przypadku zamiaru powierzenia mu wykonywania pracy w zawodzie regulowanym w rozumieniu art. 5 pkt 4 ustawy z dnia 22 grudnia 2015 r. o zasadach uznawania kwalifikacji zawodowych nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej,

b) posiada ubezpieczenie zdrowotne w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych lub potwierdzenie pokrycia przez ubezpieczyciela kosztów leczenia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

c) ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej miejsce zamieszkania,

d) po zakończeniu okresu przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa będzie mógł przenieść się z powrotem do pracodawcy macierzystego lub innego przedsiębiorstwa należącego do tej samej grupy przedsiębiorstw, mającego siedzibę poza terytorium Unii Europejskiej;

2) umowa, na podstawie której cudzoziemiec ma wykonywać pracę, zawarta w formie pisemnej, lub dokument wydany przez pracodawcę macierzystego, stanowiący podstawę przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, określa:

a) okres przeniesienia cudzoziemca wewnątrz przedsiębiorstwa,

b) siedzibę jednostki przyjmującej,

c) stanowisko cudzoziemca w jednostce przyjmującej,

d) wynagrodzenie i inne warunki pracy cudzoziemca w jednostce przyjmującej.

2. Wynagrodzenie, o którym mowa w ust. 1 pkt 2 lit. d, jest:

1) wyższe niż dochód uprawniający do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu;

2) nie niższe niż wynagrodzenie pracowników wykonujących na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w tym samym wymiarze czasu pracy pracę porównywalnego rodzaju lub na porównywalnym stanowisku;

3) nie niższe niż 70% przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w województwie, w którym jednostka przyjmująca ma siedzibę, w roku poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie zezwolenia, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego.

Art. 139p. 1. Zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, udziela się na okres nie dłuższy niż okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu

pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

2. Zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, w przypadku gdy celem pobytu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w charakterze pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, udziela się na okres do 1 roku, z tym że okres ten nie może być dłuższy niż okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej.

Art. 139q. Uzyskanie zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, nie zwalnia od spełnienia określonych odrębnymi przepisami wymogów dotyczących wykonywania zawodów regulowanych lub działalności.

Art. 139r. Odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, gdy cudzoziemiec w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:

1) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 144, lub posiada takie zezwolenie lub
2) ubiega się o zezwolenie, o którym mowa w art. 151, lub posiada takie zezwolenie, lub
3) jest pracownikiem przedsiębiorstwa mającego siedzibę w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej i jest czasowo oddelegowany przez pracodawcę w celu świadczenia usług na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub
4) prowadzi działalność gospodarczą, lub
5) jest zatrudniony przez agencję pracy tymczasowej lub inne przedsiębiorstwo zajmujące się udostępnianiem pracowników do pracy pod nadzorem i kierownictwem innego przedsiębiorstwa lub jest przenoszony wewnątrz przedsiębiorstwa przy udziale podmiotu prowadzącego działalność gospodarczą w zakresie świadczenia usług pośrednictwa pracy.

Art. 139s. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 1–4 i 8, udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, odmawia się, gdy:

1) upłynął okres ważności posiadanego przez cudzoziemca dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej lub

2) w postępowaniu w sprawie udzielenia tego zezwolenia osoba składająca wniosek w imieniu i na rzecz jednostki przyjmującej:
   a) złożyła wniosek zawierający nieprawdziwe dane osobowe lub fałszywe informacje lub dołączyła do niego dokumenty zawierające takie dane lub informacje, lub
   b) zeznała nieprawdę lub zataiła prawdę albo podrobiła lub przerobiła dokument w celu użycia go jako autentycznego lub takiego dokumentu używała jako autentycznego, lub
3) podmiot będący pracodawcą macierzystym lub jednostką przyjmującą:
   a) jest zarządzany lub kontrolowany przez osobę fizyczną prawomocnie:
      – ukaraną za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 1 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, która w ciągu 2 lat od ukarania została ponownie ukarana za podobne wykroczenie, lub
      – ukaraną za wykroczenia, o których mowa w art. 120 ust. 3–5 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub
      – skazaną wyrokiem za przestępstwo, o którym mowa w art. 218–221 Kodeksu karnego, lub
   b) nie dopełnia obowiązku opłacania składek na ubezpieczenia społeczne, lub
   c) zalega z uiszczeniem podatków, z wyjątkiem przypadków gdy uzyskał przewidziane prawem zwolnienie, odroczenie, rozłożenie na raty zaległych płatności lub wstrzymanie w całości wykonania decyzji właściwego organu, lub
   d) nie prowadzi działalności gospodarczej albo została ogłoszona jego upadłość, lub
4) upłynął okres przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa na terytorium Unii Europejskiej, który wynosi:
   a) 3 lata – w przypadku pracy w charakterze pracownika kadry kierowniczej lub specjalisty albo
   b) 1 rok – w przypadku pracy w charakterze pracownika odbywającego staż, lub
5) wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy został złożony podczas nielegalnego pobytu cudzoziemca, któremu ma być ono udzielone, na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1 oraz art. 100 ust. 1 pkt 1–4 i 8, udzielenia kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, odmawia się, gdy:

1) jednostka przyjmująca została ustanowiona głównie w celu ułatwiania wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pracownikom przenoszonym wewnątrz przedsiębiorstwa lub
2) okoliczności sprawy wskazują, że poprzedzające je zezwolenie na pobyt czasowy było wykorzystane w innym celu niż cel, w jakim zostało udzielone.

Art. 139t. Do cofnięcia zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, stosuje się przepis art. 139g.

Art. 139u. 1. Jednostka przyjmująca składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, cudzoziemcowi, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie później niż w ostatnim dniu jego legalnego pobytu na tym terytorium.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, przepisy art. 108 stosuje się odpowiednio.

3. W przypadku gdy jednostka przyjmująca składa wniosek o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, cudzoziemcowi, który przebywa poza terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przepisy art. 108 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 stosuje się odpowiednio, w razie zgodnego z prawem wjazdu cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po złożeniu tego wniosku.

Art. 139w. Do zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy art. 139h, art. 139i, art. 139j ust. 3, art. 139k i art. 139m.

Art. 139x. 1. Wojewoda przekazuje Szefowi Urzędu kopię decyzji o udzieleniu lub cofnięciu zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1.

2. Szef Urzędu przekazuje wojewodzie, który udzielił zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1, informacje dotyczące cudzoziemca, któremu zostało ono udzielone, o których mowa w art. 22 ust. 1 pkt 8a lit. d.”;

45) w art. 142:

a) w ust. 1 w pkt 3 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) w roku podatkowym poprzedzającym złożenie wniosku o udzielenie cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej przez cudzoziemca osiągnął dochód nie niższy niż 12-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia brutto w gospodarce narodowej w województwie, w którym podmiot ten ma siedzibę lub miejsce

zamieszkania, w roku poprzedzającym złożenie wniosku, ogłaszanego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego na podstawie art. 30 ust. 2 ustawy z dnia 26 października 1995 r. o niektórych formach popierania budownictwa mieszkaniowego, lub zatrudnia na czas nieokreślony i w pełnym wymiarze czasu pracy co najmniej przez okres 1 roku poprzedzającego złożenie wniosku co najmniej 2 pracowników będących obywatelami polskimi lub cudzoziemcami, o których mowa w art. 87 ust. 1 pkt 1–9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy, lub”,

b) w ust. 2 po wyrazach „stosuje się” dodaje się wyraz „również”;

46) po art. 142 dodaje się art. 142a w brzmieniu:

„Art. 142a. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw pracy oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, limit udzielanych w danym roku kalendarzowym, w okolicznościach, o których mowa w art. 142 ust. 3, zezwoleń na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej, który może obejmować poszczególne województwa, zawody, rodzaje umów, na podstawie których cudzoziemcowi może zostać powierzone wykonywanie pracy, lub rodzaje działalności podmiotu powierzającego wykonywanie pracy cudzoziemcowi według klasyfikacji określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 40 ust. 2 ustawy z dnia 29 czerwca 1995 r. o statystyce publicznej.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni potrzeby rynku pracy, względy bezpieczeństwa państwa i porządku publicznego oraz zasadę komplementarności zatrudnienia cudzoziemców w stosunku do obywateli polskich.

3. Minister właściwy do spraw wewnętrznych ogłasza osiągnięcie limitów, o których mowa w ust. 1, w danym roku kalendarzowym w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w drodze obwieszczenia.”;

47) art. 143 otrzymuje brzmienie:

„Art. 143. 1. Poza przypadkami, o których mowa w art. 100, udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej w okolicznościach, o których mowa w art. 142 ust. 3, cudzoziemcowi odmawia się, gdy w danym roku kalendarzowym został osiągnięty dotyczący tego cudzoziemca limit udzielonych zezwoleń określony w przepisach wydanych na podstawie art. 142a ust. 1.

2. Do odmowy udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej w okolicznościach, o których mowa w art. 142 ust. 3, stosuje się przepisy art. 117 pkt 1 i 2.”;

48) po art. 143 dodaje się art. 143a w brzmieniu:

„Art. 143a. W decyzji o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia działalności gospodarczej w okolicznościach, o których mowa w art. 142 ust. 3, określa się okres ważności tego zezwolenia i wskazuje się:

1) podmiot powierzający cudzoziemcowi wykonywanie pracy;

2) stanowisko, na jakim cudzoziemiec ma wykonywać pracę.”;

49) w art. 144:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wysokość miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 2 lit. b, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.”,

b) w ust. 2 skreśla się wyrazy „w języku polskim”;

50) art. 145 otrzymuje brzmienie:

„Art. 145. 1. Pierwszego zezwolenia, o którym mowa w art. 144 ust. 1, cudzoziemcowi, który podejmuje stacjonarne studia wyższe lub studia doktoranckie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pierwszym roku, udziela się na okres 15 miesięcy.

2. Jeżeli okoliczność będąca podstawą ubiegania się o zezwolenie, o którym mowa w art. 144 ust. 1, uzasadnia pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres krótszy niż 1 rok, pierwszego zezwolenia cudzoziemcowi, który podejmuje stacjonarne studia wyższe lub studia doktoranckie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na pierwszym roku, udziela się na czas trwania roku akademickiego lub studiów przedłużony o 3 miesiące.

3. Zezwolenia w celu kształcenia się na studiach pierwszego stopnia, studiach drugiego stopnia lub jednolitych studiach magisterskich albo studiach trzeciego stopnia w okolicznościach, o których mowa w art. 144 ust. 2, udziela się na okres trwania kursu przygotowawczego do podjęcia nauki w celu kształcenia się na tych studiach przedłużony o 3 miesiące.

4. Kolejnego zezwolenia, o którym mowa w art. 144, udziela się na okres studiów pierwszego stopnia, studiów drugiego stopnia lub jednolitych studiów magisterskich albo studiów trzeciego stopnia lub na okres kursu przygotowawczego do podjęcia nauki na tych studiach przedłużony o 3 miesiące, nie dłuższy jednak niż 3 lata.”;

51) uchyla się art. 146;

52) po art. 148 dodaje się art. 148a w brzmieniu:

„Art. 148a. 1. Zaświadczenie, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a, zawiera następujące dane lub informacje dotyczące cudzoziemca:

1) imię i nazwisko;
2) datę i miejsce urodzenia;
3) obywatelstwo;
4) numer dokumentu tożsamości i nazwę państwa, które go wydało;
5) nazwę i adres jednostki prowadzącej studia;
6) termin rozpoczęcia kształcenia na studiach;
7) okres kształcenia na studiach, na jaki cudzoziemiec został przyjęty;
8) kierunek studiów lub dyscyplinę naukową albo artystyczną;
9) określenie formy, poziomu studiów i informację o ich odpłatności.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór zaświadczenia, o którym mowa w art. 144 ust. 1 pkt 1 lit. a, mając na uwadze konieczność uzyskania informacji niezbędnych do wydania zezwolenia, o którym mowa w art. 144 ust. 1, oraz ujednolicenia danych zawartych w zaświadczeniu i jego formy.”;

53) art. 150 otrzymuje brzmienie:

„Art. 150. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec podejmujący lub kontynuujący studia na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył;

2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 144 ust. 1 pkt 2 lit. b, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.”;

54) w art. 151 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Wysokość miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 1 pkt 4, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.”;

55) w art. 156 po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Jeżeli zezwolenia na pobyt czasowy w celu prowadzenia badań naukowych udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji, informację, o której mowa w ust. 1, kieruje się do wojewody, który orzekał w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy w pierwszej instancji.”;

56) art. 157 otrzymuje brzmienie:

„Art. 157. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie musi posiadać cudzoziemiec prowadzący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej badania naukowe lub prace rozwojowe dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył;

2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art. 151 ust. 1 pkt 4, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.”;

57) w art. 158 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „dla członka rodziny obywatela Rzeczypospolitej Polskiej” dodaje się wyrazy „lub zezwolenie na pobyt stały udzielone w związku z pozostawaniem w związku małżeńskim z obywatelem polskim”;

58) po art. 158 dodaje się art. 158a w brzmieniu:

„Art. 158a. Zezwolenia na pobyt czasowy dla członka rodziny obywatela Rzeczypospolitej Polskiej udziela się cudzoziemcowi także wówczas, gdy jest:

1) dzieckiem obywatela polskiego lub jego małżonka, które nie ukończyło 21. roku życia lub które pozostaje na utrzymaniu obywatela polskiego lub jego małżonka, lub
2) rodzicem obywatela polskiego lub jego małżonka pozostającym na utrzymaniu obywatela polskiego lub jego małżonka

– jeżeli obywatel polski zamieszkuje na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i regularnie przemieszcza się z tego terytorium na terytorium innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej w celu wykonywania pracy na terytorium tego państwa, a brak tego zezwolenia uniemożliwiałby korzystanie przez niego ze swobody przepływu pracowników.”;

59) w art. 159 w ust. 1 w pkt 1 po lit. h dodaje się lit. ha i hb w brzmieniu:

„ha) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w celu wykonywania pracy w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa,

hb) na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w celu korzystania z mobilności długoterminowej,”;

60) w art. 162:

a) dotychczasową treść ust. 1 oznacza się jako ust. 1a i dodaje się ust. 1 w brzmieniu:

„1. W przypadku, o którym mowa w art. 158a, zezwolenia na pobyt czasowy udziela się na okres do 1 roku.”,

b) w ust. 1a w pkt 2 wyrazy „3 lat” zastępuje się wyrazami „do 3 lat”;

61) w art. 165 w ust. 1 wyrazy „niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego”;

62) w art. 166 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, o których mowa w art. 101 pkt 1 lub 2, lub gdy wystąpiła przynajmniej jedna z okoliczności, o których mowa w art. 100 ust. 1 pkt 2, 4 lub 5, cudzoziemcowi cofa się:”;

63) art. 168 otrzymuje brzmienie:

„Art. 168. 1. Wniosek o udzielenie cudzoziemcowi przebywającemu poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia

się z rodziną składa cudzoziemiec zamieszkujący na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, do którego członek jego rodziny przybywa.

2. Złożenie przez cudzoziemca zamieszkującego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną w imieniu członka jego rodziny wymaga pisemnej zgody tego członka rodziny lub jego przedstawiciela ustawowego, chyba że wnioskodawca jest jego przedstawicielem ustawowym.

3. Wyrażenie zgody, o której mowa w ust. 2, jest równoznaczne z udzieleniem cudzoziemcowi zamieszkującemu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej pełnomocnictwa do działania w imieniu członka rodziny w danym postępowaniu.

4. Jeżeli wniosek o udzielenie członkowi rodziny cudzoziemca, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1, zezwolenia na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną został złożony w tym samym dniu lub w terminie 3 dni od dnia złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1, zezwolenia tego udziela lub odmawia jego udzielenia wojewoda właściwy ze względu na siedzibę jednostki przyjmującej.

5. W przypadku, o którym mowa w ust. 4, wojewoda udziela lub odmawia udzielenia zezwolenia w celu połączenia się z rodziną niezwłocznie po udzieleniu lub odmowie udzielenia zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1.”;

64) w art. 169 w ust. 1 wyrazy „niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego”;

65) w art. 171 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Pobyt cudzoziemca, o którym mowa w art. 170, przestaje się uważać za legalny z chwilą odnotowania przez ministra właściwego do spraw wewnętrznych w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 7, informacji o tym, że cudzoziemiec:

1) aktywnie, dobrowolnie i z własnej inicjatywy ponownie nawiązał kontakt z osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego, lub

2) przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę wbrew przepisom prawa.”;

66) w art. 176 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) podjął współpracę z organem właściwym do prowadzenia postępowania w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego, a w przypadku małoletniego cudzoziemca – otrzymał status pokrzywdzonego w

postępowaniu w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego;”;

67) w art. 188:

a) w ust. 3:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pkt 1 lit. b lub pkt 8, posiada źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu;”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) pkt 2 lub 5, ma zapewnione na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej utrzymanie.”,

b) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Wysokość miesięcznych środków finansowych, które cudzoziemiec posiada na pokrycie kosztów utrzymania, o których mowa w ust. 3 pkt 3, jest wyższa niż wysokość dochodu uprawniającego do świadczeń pieniężnych z pomocy społecznej określonych w ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej w odniesieniu do cudzoziemca oraz każdego członka rodziny pozostającego na jego utrzymaniu.”;

68) w art. 190 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) 1 roku – jednorazowo, bezpośrednio po zakończeniu studiów, w przypadku, o którym mowa w art. 187 pkt 2.”;

69) art. 194 otrzymuje brzmienie:

„Art. 194. Minister właściwy do spraw wewnętrznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) minimalną wysokość środków finansowych, jakie będzie musiał posiadać cudzoziemiec, który zamierza na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej podjąć lub kontynuować naukę, dla siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, na pokrycie kosztów podróży powrotnej do państwa pochodzenia lub zamieszkania albo kosztów tranzytu do państwa trzeciego, które udzieli pozwolenia na wjazd, uwzględniając zróżnicowanie wysokości tych środków w zależności od państwa, z którego cudzoziemiec przybył;

2) dokumenty mogące potwierdzić możliwość uzyskania środków finansowych, o których mowa w pkt 1, oraz środków finansowych na pokrycie kosztów utrzymania cudzoziemca oraz członków jego rodziny, o których mowa w art.

188 ust. 3 pkt 3, zgodnie z prawem, uwzględniając potrzebę skutecznej weryfikacji możliwości uzyskania tych środków.”;

70) w art. 195:

a) w ust. 1:

– w pkt 1 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) urodzonym w okresie ważności zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego temu cudzoziemcowi lub w okresie pobytu tego cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany albo w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy lub udzieleniem ochrony uzupełniającej, lub”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) pozostaje w uznawanym przez prawo Rzeczypospolitej Polskiej związku małżeńskim z obywatelem polskim i pozostawał w tym związku małżeńskim przez co najmniej 3 lata przed dniem, w którym złożył wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt stały, i bezpośrednio przed złożeniem tego wniosku przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż 2 lata na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy udzielonego w związku z pozostawaniem w związku małżeńskim z tym obywatelem polskim lub w związku z uzyskaniem statusu uchodźcy, ochrony uzupełniającej lub zgody na pobyt ze względów humanitarnych, lub”,

– w pkt 5 w lit. c skreśla się wyrazy „potwierdzone przez prokuratora prowadzącego postępowanie w sprawie o przestępstwo, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego,”,

– pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie mu zezwolenia na pobyt stały przebywał nieprzerwanie na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nie krótszy niż:

a) 5 lat w związku z nadaniem mu statusu uchodźcy, udzieleniem ochrony uzupełniającej lub na podstawie zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub

b) 10 lat na podstawie zgody na pobyt tolerowany udzielonej na podstawie art. 351 pkt 1 lub 3, lub

c) 4 lata na podstawie zezwolenia na pobyt czasowy i pracę udzielonego ze względu na cel, o którym mowa w art. 114 ust. 1a, i posiada źródło stabilnego i regularnego dochodu wystarczającego na pokrycie kosztów utrzymania siebie i członków rodziny pozostających na jego utrzymaniu, lub”,

– uchyla się pkt 7,

b) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Do ustalenia polskiego pochodzenia osoby, o której mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepisy art. 5 ust. 1 oraz odpowiednio przepisy art. 6 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 9 listopada 2000 r. o repatriacji (Dz. U. z 2014 r. poz. 1392, z 2015 r. poz. 1274 oraz z 2017 r. poz. 60 i 858).”,

c) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do ustalenia, czy cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, posiada dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 6 lit. c, stosuje się przepis art. 114 ust. 2.”,

d) w ust. 3 wyrazy „o których mowa w ust. 1 pkt 6 lub 7” zastępuje się wyrazami „o których mowa w ust. 1 pkt 6 lit. a lub b”;

71) w art. 196:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt stały, gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:”,

– pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po tym, jak został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji w tej sprawie, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub”,

– uchyla się pkt 7,

b) dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1, cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt stały, gdy przy składaniu wniosku o udzielenie mu tego zezwolenia albo w terminie, o którym mowa w art. 203 ust. 5, nie złożył odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu.”;

72) w art. 197 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) podstawą ubiegania się o zezwolenie jest zawarcie przez niego związku małżeńskiego z obywatelem polskim, a związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, lub”;

73) art. 198 otrzymuje brzmienie:

„Art. 198. 1. W przypadku, o którym mowa w art. 197 ust. 1 pkt 3, cudzoziemcowi można udzielić zezwolenia na pobyt stały, z uwzględnieniem interesu państwa, które dokonało wpisu do Systemu Informacyjnego Schengen, jeżeli zaistniały poważne przyczyny uzasadniające udzielenie tego zezwolenia, a w szczególności względy humanitarne lub wynikające z zobowiązań międzynarodowych.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, wojewoda lub Szef Urzędu w drugiej instancji:

1) zasięga opinii, o której mowa w art. 25 ust. 1 Konwencji Wykonawczej Schengen, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji;

2) informuje, za pośrednictwem Komendanta Głównego Policji, właściwy organ innego państwa obszaru Schengen o udzieleniu cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały.”;

74) w art. 201 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Decyzję w sprawie cofnięcia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt stały wydaje wojewoda, który udzielił tego zezwolenia, a w przypadku gdy zezwolenia udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji – wojewoda, który orzekał w tej sprawie w pierwszej instancji:

1) z urzędu albo

2) na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji.”;

75) w art. 202:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Jeżeli wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt stały nie został złożony przez cudzoziemca osobiście, wojewoda wzywa go do osobistego stawiennictwa

w terminie nie krótszym niż 7 dni pod rygorem pozostawienia wniosku bez rozpoznania.”,

b) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Przy składaniu wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały cudzoziemcowi będącemu osobą małoletnią, która do dnia złożenia wniosku ukończyła 6. rok życia, jest wymagana jego obecność. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Wymogu dotyczącego terminu złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1, nie stosuje się do urodzonego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej małoletniego dziecka cudzoziemca, któremu udzielono zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, oraz do dziecka obywatela polskiego, które pozostaje pod władzą rodzicielską tego obywatela.”;

76) w art. 203 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie jest możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od cudzoziemca w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda wyznacza termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni.”;

77) art. 205 otrzymuje brzmienie:

„Art. 205. 1. W postępowaniu w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt stały cudzoziemcowi będącemu małżonkiem obywatela polskiego organ, który prowadzi to postępowanie, ustala, czy związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego.

2. Do ustalenia, czy związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, stosuje się przepisy art. 169 ust. 2, 4 i 5.”;

78) w art. 207 ust. 8 otrzymuje brzmienie:

„8. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do cudzoziemca, który do dnia złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt stały nie ukończył 13. roku życia.”;

79) po art. 207 dodaje się art. 207a w brzmieniu:

„Art. 207a. W postępowaniu w sprawie udzielenia lub cofnięcia zezwolenia na pobyt stały stroną postępowania jest wyłącznie cudzoziemiec, o którym mowa odpowiednio w art. 195 albo art. 199.”;

80) uchyla się art. 209;

81) w art. 211:

a) w ust. 1 w pkt 2 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) posiada potwierdzoną znajomość języka polskiego.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie mu zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE posiada dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 1, jeżeli spełnia wymogi, o których mowa w art. 114 ust. 2, i spełniał je:”,

c) dodaje się ust. 3 i 4 w brzmieniu:

„3. Znajomość języka polskiego, o której mowa w ust. 1 pkt 3, potwierdza się jednym z następujących dokumentów:

1) urzędowym poświadczeniem znajomości języka polskiego, o którym mowa w art. 11a ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60), na poziomie biegłości językowej co najmniej B1;

2) świadectwem ukończenia w Rzeczypospolitej Polskiej szkoły w rozumieniu art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe (Dz. U. z 2017 r. poz. 59 i 949) lub uczelni w rozumieniu art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 2016 r. poz. 1842, z późn. zm.[6)]) z wykładowym językiem polskim;

3) świadectwem ukończenia szkoły lub uczelni z wykładowym językiem polskim za granicą, odpowiadającej szkole lub uczelni w rozumieniu, odpowiednio, art. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 grudnia 2016 r. – Prawo oświatowe lub art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. – Prawo o szkolnictwie wyższym.

4. Przepisu ust. 1 pkt 3 nie stosuje się do małoletniego cudzoziemca, który do dnia złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE nie ukończył 16. roku życia.”;

82) w art. 212:

a) w ust. 2 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) o którym mowa w art. 139a ust. 1, art. 139o ust. 1 lub art. 181 ust. 1;”,

b) w ust. 4 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

[6)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1933, 2169 i 2260 oraz z 2017 r. poz. 60, 777, 858, 859, 1321, 1428 i 1530.

„Przepisu ust. 3, w zakresie, w jakim przewiduje maksymalne dopuszczalne okresy przerw w pobycie cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, nie stosuje się, jeżeli przerwa była spowodowana:”;

83) w art. 213:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy w dniu złożenia wniosku o udzielenie tego zezwolenia:”,

– w pkt 1 lit. g otrzymuje brzmienie:

„g) na podstawie zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1, art. 139o ust. 1 lub art. 181 ust. 1, lub”,

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej po tym, jak został zobowiązany do powrotu i nie upłynął jeszcze termin dobrowolnego powrotu określony w decyzji w tej sprawie, także w przypadku przedłużenia tego terminu, lub”,

– uchyla się pkt 8,

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Poza przypadkami, o których mowa w ust. 1, cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, gdy przy składaniu wniosku o udzielenie mu tego zezwolenia albo w terminie, o którym mowa w art. 219 ust. 6, nie złożył odcisków linii papilarnych w celu wydania karty pobytu.”;

84) w art. 218 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE cofa, w drodze decyzji, z urzędu lub na wniosek Ministra Obrony Narodowej, Szefa Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Komendanta Głównego Straży Granicznej, Komendanta Głównego Policji, komendanta oddziału Straży Granicznej, komendanta placówki Straży Granicznej lub komendanta wojewódzkiego Policji, wojewoda, który udzielił tego zezwolenia, a w przypadku gdy zezwolenia udzielił Szef Urzędu w drugiej instancji – wojewoda, który orzekał w tej sprawie w pierwszej instancji.”;

85) w art. 219 dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od wojewody nie jest możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od cudzoziemca w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, wojewoda wyznacza termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni.”;

86) w art. 228 pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) osobie małoletniej, która nie ukończyła 13. roku życia do dnia:

a) złożenia wniosku o wydanie lub wymianę dokumentu, o którym mowa w art. 226, lub

b) złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE – w przypadku wydawania pierwszej karty pobytu, lub

c) wydania z urzędu polskiego dokumentu tożsamości cudzoziemca lub tymczasowego polskiego dokumentu podróży dla cudzoziemca, lub

2) osobie, która z powodu swojej niepełnosprawności nie może złożyć podpisu samodzielnie.”;

87) w art. 229:

a) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kartę pobytu wydaną cudzoziemcowi bezpośrednio po udzieleniu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały, zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub po uzyskaniu statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, zwaną dalej „pierwszą kartą pobytu”, wydaje się z urzędu.”,

b) w ust. 4:

– pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) uzyskał zezwolenie na pobyt czasowy w celu połączenia się z rodziną, a w dniu złożenia wniosku o udzielenie mu tego zezwolenia przebywał poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, lub”,

– po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1, lub”;

88) w art. 232 w ust. 3 wyrazy „wydania cudzoziemcowi kolejnego dokumentu” zastępuje się wyrazami „wymiany dokumentu”;

89) w art. 233 w ust. 2 wyrazy „kolejny dokument wydany” zastępuje się wyrazami „wymieniony dokument”;

90) w art. 237 w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) małoletnim, którzy w dniu złożenia wniosku o wydanie lub wymianę dokumentu, o którym mowa w art. 226, lub – w przypadku wydawania pierwszej karty pobytu – do dnia złożenia wniosku o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE, nie ukończyli 16. roku życia.”;

91) w art. 244 w ust. 1 po pkt 11 dodaje się pkt 11a i 11b w brzmieniu:

„11a) adnotację „ICT” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 139a ust. 1;

11b) adnotację „mobile ICT” – w przypadku zezwolenia, o którym mowa w art. 139o ust. 1;”;

92) w art. 246:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ właściwy do wydania lub wymiany karty pobytu pobiera odciski linii papilarnych od cudzoziemca, który składa wniosek o:”,

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od organu nie jest możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od cudzoziemca w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, organ ten wyznacza termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni.”;

93) art. 247 otrzymuje brzmienie:

„Art. 247. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie wydania karty pobytu lub jej wymiany, gdy przy składaniu wniosku o jej wydanie lub wymianę albo w terminie, o którym mowa w art. 246 ust. 2, nie złożył odcisków linii papilarnych w celu wydania lub wymiany karty pobytu.”;

94) w art. 248 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. W przypadku gdy karta pobytu została wydana cudzoziemcowi, który nie ukończył 13. roku życia do dnia jej odbioru, odbiera tę kartę jego przedstawiciel ustawowy lub kurator.”;

95) w art. 249 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Podmiot uprawniony do pochówku na podstawie art. 10 ust. 1 ustawy z dnia 31 stycznia 1959 r. o cmentarzach i chowaniu zmarłych (Dz. U. z 2017 r. poz. 912) niezwłocznie zwraca kartę pobytu zmarłego cudzoziemca organowi, który tę kartę wydał.”;

96) w art. 278:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy do wydania lub wymiany dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany” pobiera od cudzoziemca, który składa wniosek o wydanie lub wymianę tego dokumentu, odciski linii papilarnych.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W przypadku gdy z przyczyn zależnych od organu nie jest możliwe pobranie odcisków linii papilarnych od cudzoziemca w dniu, w którym nastąpiło jego osobiste stawiennictwo, organ ten wyznacza termin na ich złożenie, nie krótszy niż 7 dni.”,

c) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemcowi odmawia się wszczęcia postępowania w sprawie wydania lub wymiany dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany”, gdy przy składaniu wniosku o wydanie lub wymianę tego dokumentu albo w terminie, o którym mowa w ust. 1a, nie złożył odcisków linii papilarnych w celu wydania lub wymiany dokumentu „zgoda na pobyt tolerowany”.”;

97) w art. 299:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Cudzoziemiec, który nie spełnia warunków wjazdu lub pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub przestał spełniać te warunki, posiadający zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie, udzielone przez inne państwo stosujące dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/115/WE z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wspólnych norm i procedur stosowanych przez państwa członkowskie w odniesieniu do powrotów nielegalnie przebywających obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 348 z 24.12.2008, str. 98, z późn. zm.[7)]), zwaną dalej „dyrektywą 2008/115/WE”, uprawniające go do pobytu na terytorium tego państwa, jest obowiązany niezwłocznie opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i udać się na terytorium państwa, które to zezwolenie wydało.”,

b) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Cudzoziemiec jest obowiązany opuścić terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie:

1) 30 dni od dnia, w którym decyzja:

a) o odmowie przedłużenia mu wizy Schengen lub wizy krajowej, udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE,

---

7) Zmiany wymienionej dyrektywy zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 180 z 29.06.2013, str. 31.

decyzja o umorzeniu postępowania w tych sprawach lub decyzja o cofnięciu mu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE lub

b) o odmowie nadania mu statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej, o uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny, o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej lub decyzja o pozbawieniu go statusu uchodźcy lub ochrony uzupełniającej, lub

c) o cofnięciu zgody na pobyt ze względów humanitarnych

– stała się ostateczna, a w przypadku wydania decyzji przez organ wyższego stopnia – od dnia, w którym decyzja została cudzoziemcowi doręczona;

2) 7 dni od dnia, w którym ustały przyczyny nieprzekazania go do państwa trzeciego, o których mowa w art. 31 ust. 1.”,

c) po ust. 8 dodaje się ust. 8a w brzmieniu:

„8a. Przepisów ust. 6 pkt 1 lit. a i ust. 7 nie stosuje się w przypadku, gdy przed wydaniem decyzji o odmowie przedłużenia cudzoziemcowi wizy Schengen lub wizy krajowej, udzielenia mu zezwolenia na pobyt czasowy, zezwolenia na pobyt stały lub zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE lub decyzji o umorzeniu postępowania w tych sprawach zostało wszczęte wobec cudzoziemca postępowanie w sprawie zobowiązania go do powrotu lub została mu wydana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.”,

d) w ust. 9:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „ust. 6 pkt 2 i ust. 7” zastępuje się wyrazami „ust. 6 pkt 1 lit. b i ust. 7”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”,

– dodaje się pkt 3 w brzmieniu:

„3) przed wydaniem decyzji o odmowie nadania cudzoziemcowi statusu uchodźcy lub udzielenia mu ochrony uzupełniającej lub decyzji o umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej zostało wszczęte wobec cudzoziemca postępowanie w sprawie zobowiązania go do powrotu lub została mu wydana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.”,

e) dodaje się ust. 10 i 11 w brzmieniu:

„10. Wojewoda, Szef Urzędu lub Rada do Spraw Uchodźców informuje organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca o decyzji, o której mowa w ust. 6 pkt 1, gdy decyzja ta stanie się ostateczna, lub o innych rozstrzygnięciach, które skutkują tym, że pobyt cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przestaje być legalny.

11. W przypadku, o którym mowa w ust. 10, organ Straży Granicznej ustala, czy zachodzą przesłanki do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.”;

98) w art. 302:

a) w ust. 1 w pkt 16 w lit. a wyrazy „art. 299 ust. 6 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 299 ust. 6 pkt 1 lit. b”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 1 pkt 4 nie stosuje się, jeżeli zostało wydane orzeczenie o ukaraniu sprawcy za wykroczenie, o którym mowa w art. 120 ust. 3 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. Przepisów ust. 1 pkt 4 lub 5 nie stosuje się, jeżeli przemawia za tym szczególnie ważny interes cudzoziemca.”,

d) dodaje się ust. 6 w brzmieniu:

„6. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się w przypadku cudzoziemca, który przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia nr 1030/2002, z adnotacją „ICT”, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, i celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż, w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, przez okres nieprzekraczający 90 dni w okresie 180 dni.”;

99) w art. 303:

a) w ust. 1:

– wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W przypadkach, o których mowa w art. 302 ust. 1, nie wszczyna się postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu, a wszczęte postępowanie w tej sprawie umarza się, jeżeli cudzoziemiec:”,

– pkt 2 i 3 otrzymują brzmienie:

„2) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany, lub

3) uzyskał zezwolenie, o którym mowa w art. 187 pkt 6 lub 7, lub”,

– w pkt 4 wyrazy „niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego”,

– pkt 6 i 7 otrzymują brzmienie:

„6) uzyskał zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub

7) posiada zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające do pobytu, udzielone przez inne państwo stosujące dyrektywę 2008/115/WE, i nie sprzeciwiają się temu względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, chyba że cudzoziemiec nie udał się niezwłocznie na terytorium tego państwa po pouczeniu go o obowiązku wyjazdu na terytorium tego państwa, o którym mowa w art. 314, lub”,

– w pkt 11 skreśla się wyraz „niezwłocznie”,

– w pkt 13 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”,

– dodaje się pkt 14 i 15 w brzmieniu:

„14) jest przekazywany do państwa trzeciego na wniosek organów tego państwa o wydanie osoby ściganej, w celu przeprowadzenia przeciw niemu na terytorium tego państwa postępowania karnego lub wykonania orzeczonej kary albo środka zabezpieczającego, lub

15) jest przekazywany do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej jako osoba ścigana europejskim nakazem aresztowania w celu przeprowadzenia przeciw niemu na terytorium tego państwa postępowania karnego lub wykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności albo innego środka polegającego na pozbawieniu wolności.”,

b) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 pkt 9 i 11, z wyjątkiem przypadku, gdy cudzoziemcowi została wydana decyzja, o której mowa w art. 303a ust. 1, komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca:

1) informuje cudzoziemca, do jakiego państwa zostanie przekazany;
2) doprowadza cudzoziemca do granicy państwa, do którego zostaje przekazany.”;

100) po art. 303 dodaje się art. 303a w brzmieniu:

„Art. 303a. 1. Cudzoziemcowi, o którym mowa w art. 303 ust. 1 pkt 11, z wyjątkiem przypadku, w którym zostaje on niezwłocznie przekazany do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie obowiązującej w dniu 13 stycznia 2009 r. umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, wydaje się decyzję o przekazaniu do tego państwa.

2. Do decyzji, o której mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, z tym że nie określa się w niej terminu dobrowolnego powrotu i nie orzeka o zakazie ponownego wjazdu, o którym mowa w art. 318 ust. 1 lub 3.

3. Koszty związane z wydaniem i wykonaniem decyzji, o której mowa w ust. 1, ustala się, w przypadku gdy decyzja ta podlega przymusowemu wykonaniu. Przepisy art. 336–338 i art. 340–347 stosuje się odpowiednio.”;

101) w art. 306:

a) po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:

„1a) posiada zezwolenie na pobyt stały lub zezwolenie na pobyt rezydenta długoterminowego UE na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;”,

b) po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) otrzymał decyzję, o której mowa w art. 393b ust. 1;”;

102) w art. 310:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej, który stwierdził istnienie przesłanki uzasadniającej wydanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może przekazać dalsze prowadzenie postępowania w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu, z urzędu lub na wniosek cudzoziemca, w drodze postanowienia, komendantowi oddziału Straży Granicznej lub komendantowi placówki Straży Granicznej właściwemu ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca.”;

103) uchyla się art. 311 i art. 313;

104) w art. 314 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organ właściwy do wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadkach, o których mowa w art. 302 ust. 1 pkt 1–8 i 10–16, poucza cudzoziemca posiadającego zezwolenie pobytowe lub inne zezwolenie uprawniające go do pobytu, udzielone przez państwo stosujące dyrektywę 2008/115/WE, o obowiązku niezwłocznego wyjazdu na terytorium tego państwa.”;

105) w art. 315:

a) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Oceniając prawdopodobieństwo ucieczki, bierze się pod uwagę, w szczególności, czy cudzoziemiec:”,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, wydanej bez określenia terminu dobrowolnego powrotu, wskazuje się państwo, do którego cudzoziemiec powraca.”,

c) po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:

„4a. W przypadku gdy cudzoziemcowi została wydana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w której określono termin dobrowolnego powrotu, przed wydaniem mu decyzji o:

1) odmowie:
   a) przedłużenia wizy Schengen lub wizy krajowej,
   b) udzielenia zezwolenia na pobyt czasowy,
   c) udzielenia zezwolenia na pobyt stały,
   d) udzielenia zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego UE,
2) umorzeniu postępowania w sprawach, o których mowa w pkt 1,
3) odmowie nadania statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej,
4) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej

– termin dobrowolnego powrotu jest liczony od dnia, w którym decyzja, o której mowa w pkt 1–4, stała się ostateczna, a w przypadku decyzji wydanej przez organ wyższego stopnia – od dnia, w którym decyzja ostateczna została cudzoziemcowi doręczona.”;

106) w art. 317:

a) w ust. 1 w pkt 3 po wyrazach „dokumentu podróży” dodaje się wyrazy „albo innego dokumentu tożsamości”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Do zabezpieczenia pieniężnego, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, stosuje się przepisy art. 398 ust. 3 i 4.”,

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Zabezpieczenie pieniężne, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, i dokumenty, o których mowa w ust. 1 pkt 3, przechowuje się do czasu okazania przez cudzoziemca biletu na podróż powrotną lub innego dowodu, z którego wynika zaplanowana podróż powrotna.”;

107) w art. 318:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu orzeka się o zakazie ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen oraz określa się okres tego zakazu.”,

b) uchyla się ust. 2,

c) w ust. 3 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„W decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu orzeka się o zakazie ponownego wjazdu tylko na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w przypadku, gdy jest ona wydawana cudzoziemcowi:”;

108) w art. 319 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Zakazy, o których mowa w art. 318, określa się na następujące okresy:”;

109) w art. 320:

a) w ust. 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Organ, który w pierwszej instancji wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, może cofnąć zakaz, o którym mowa w art. 318, na wniosek cudzoziemca, w drodze decyzji, jeżeli cudzoziemiec wykaże, że:”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. Organ, rozpatrując wniosek o cofnięcie zakazu, o którym mowa w art. 318, uwzględnia, w szczególności:

1) okoliczności, w jakich cudzoziemcowi została wydana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu;

2) okoliczności, ze względu na które ma nastąpić ponowny wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub innych państw obszaru Schengen.”,

c) w ust. 2:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „art. 318 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 318”,

– w pkt 2 kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyraz „lub”,

– dodaje się pkt 3 i 4 w brzmieniu:

„3) został on orzeczony po wydaniu cudzoziemcowi decyzji o cofnięciu zakazu, o którym mowa w art. 318, i od wydania tej decyzji nie upłynęły 2 lata, lub

4) nie upłynęła jeszcze połowa okresu, na jaki został orzeczony.”,

d) dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Przepisów ust. 2 pkt 3 i 4 nie stosuje się, jeżeli wjazd cudzoziemca na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej ma nastąpić ze względów humanitarnych.”;

110) w art. 321 wyrazy „art. 318 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 318”;

111) art. 322 otrzymuje brzmienie:

„Art. 322. Pisma w sprawach o zobowiązanie cudzoziemca do powrotu mogą być przekazywane z wykorzystaniem środków komunikacji elektronicznej w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 18 lipca 2002 r. o świadczeniu usług drogą elektroniczną (Dz. U. z 2017 r. poz. 1219) lub faksu i doręczane cudzoziemcowi w formie uzyskanej w wyniku takiego przekazu.”;

112) w art. 324 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) pobiera od cudzoziemca odciski linii papilarnych, jeżeli nie zostały pobrane po jego zatrzymaniu;”;

113) w art. 325 uchyla się ust. 6 i 7;

114) w art. 326 w ust. 1 i 2 wyrazy „niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego”;

115) w art. 330 w ust. 1:

a) w pkt 2 skreśla się wyrazy „lub art. 181 ust. 1”,

b) w pkt 6 wyrazy „niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego”;

116) w art. 336:

a) ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Koszty związane z wydaniem i wykonaniem decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu ustala się w przypadku, gdy decyzja ta podlega przymusowemu wykonaniu.

2. Komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej właściwy w sprawie przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, a w przypadku gdy cudzoziemiec przebywa w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców – organ Straży Granicznej, któremu podlega ten ośrodek lub areszt, ustala, w drodze decyzji, wysokość kosztów, o których mowa w ust. 1, oraz podmioty obowiązane do pokrycia tych kosztów. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Koszty, o których mowa w ust. 1, ustala się, gdy decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu stała się ostateczna, a w przypadku wydania takiej decyzji przez organ wyższego stopnia – gdy decyzja ostateczna została doręczona, chyba że podlega ona natychmiastowemu wykonaniu.”;

117) w art. 337 po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. W przypadku, o którym mowa w ust. 3, jeżeli wykonywanie pracy lub pełnienie funkcji zostało cudzoziemcowi powierzone przez kilka podmiotów, ponoszą one solidarnie koszty, o których mowa w art. 336 ust. 1. Do odpowiedzialności solidarnej stosuje się przepisy ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny.”;

118) w art. 338:

a) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1,

b) w ust. 1:

– pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pobytu cudzoziemca w pomieszczeniu przeznaczonym dla osób zatrzymanych;”,

– po pkt 4 dodaje się pkt 4a w brzmieniu:

„4a) zapewnienia cudzoziemcowi opieki medycznej i psychologicznej podczas pobytu w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców;”,

– po pkt 5 dodaje się pkt 5a i 5b w brzmieniu:

„5a) doprowadzenia cudzoziemca do pomieszczenia przeznaczonego dla osób zatrzymanych, strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców lub do organu Straży Granicznej, sądu, prokuratury, jednostki Policji, Szefa Urzędu, placówek opiekuńczo-wychowawczych lub podmiotów leczniczych;

5b) czynności, o których mowa w art. 325;”,

c) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Koszty, o których mowa w ust. 1 pkt 2 i 3, określa się w formie ryczałtu, a minimalna stawka za jeden dzień pobytu cudzoziemca w:

1) pomieszczeniu przeznaczonym dla osób zatrzymanych nie może być niższa niż 30 zł;
2) strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców nie może być niższa niż 20 zł.”;

119) art. 339 otrzymuje brzmienie:

„Art. 339. 1. Minister właściwy do spraw wewnętrznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy sposób obliczania kosztów związanych z doprowadzeniem cudzoziemca do granicy lub do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony;
2) wysokość zryczałtowanych dziennych kosztów pobytu cudzoziemca w:
   a) pomieszczeniu przeznaczonym dla osób zatrzymanych,
   b) strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.

2. W rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 1, minister właściwy do spraw wewnętrznych uwzględni rodzaj środka transportu użytego do przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub decyzji, o której mowa w art. 303a ust. 1, liczbę osób doprowadzających cudzoziemca do granicy lub do portu lotniczego albo morskiego państwa, do którego zostaje doprowadzony, długość trasy przejazdu, a także koszty wyżywienia i zakwaterowania cudzoziemca w pomieszczeniu przeznaczonym dla osób zatrzymanych oraz strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców.”;

120) art. 341 otrzymuje brzmienie:

„Art. 341. Organem wyższego stopnia, w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w stosunku do komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej w sprawach o ustalenie wysokości kosztów, o których mowa w art. 336 ust. 1, lub w sprawach zmiany decyzji o ustaleniu wysokości kosztów, o których mowa w art. 336 ust. 1, jest Komendant Główny Straży Granicznej.”;

121) w art. 342:
   a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Organ Straży Granicznej, który wydał decyzję o ustaleniu wysokości kosztów, o których mowa w art. 336 ust. 1, nie wystawia tytułu wykonawczego, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że:

1) egzekucja byłaby bezskuteczna;

2) w postępowaniu egzekucyjnym nie uzyska się kwoty wyższej od kosztów dochodzenia i egzekucji tych kosztów, w szczególności gdy cudzoziemiec nie posiada majątku na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.”,

b) dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Organ Straży Granicznej, który wydał decyzję o ustaleniu wysokości kosztów, o których mowa w art. 336 ust. 1, niezwłocznie wystawia tytuł wykonawczy, jeżeli okoliczności, o których mowa w ust. 3, uległy zmianie.”;

122) w art. 343:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Należności z tytułu kosztów, o których mowa w art. 336 ust. 1, mogą być potrącane ze środków pieniężnych cudzoziemca znajdujących się w depozycie strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców, chyba że koszty potrącenia przewyższałyby uzyskaną w ten sposób kwotę.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. W przypadku przeniesienia cudzoziemca do innego strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców ryczałtu nie ustala się ponownie.”,

c) po ust. 3 dodaje się ust. 3a w brzmieniu:

„3a. Wysokość ryczałtu może ulec zmianie, w szczególności jeżeli pobyt cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców został przedłużony.”,

d) w ust. 4 po wyrazach „w art. 336 ust. 1” dodaje się wyrazy „lub o zmianie wysokości tego ryczałtu”,

e) w ust. 5 wyrazy „art. 344 ust. 2” zastępuje się wyrazami „art. 344 ust. 1”,

f) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Cudzoziemcowi pozostawia się środki pieniężne, o których mowa w ust. 1, w kwocie nie niższej niż 600 zł dla każdego członka rodziny umieszczonego w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, na zaspokojenie bieżących potrzeb podczas pobytu w tym ośrodku lub w tym areszcie.”,

g) dodaje się ust. 7 w brzmieniu:

„7. W przypadku przedłużenia pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców kwotę, o której mowa w ust. 6, można powiększyć o 100 zł na każdy dodatkowy miesiąc pobytu cudzoziemca i członków jego rodziny w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, jeżeli jest to uzasadnione ich bieżącymi potrzebami.”;

123) w art. 344:

a) uchyla się ust. 2,

b) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. W przypadku zdeponowania środków pieniężnych w walucie obcej potrąceniu podlega kwota należności pieniężnych ustalona według bieżącego średniego kursu tej waluty ogłoszonego przez Prezesa Narodowego Banku Polskiego w dniu poprzedzającym dzień wydania postanowienia, o którym mowa w ust. 3.”;

124) w art. 345 w ust. 1 wyrazy „art. 398 ust. 3 pkt 2” zastępuje się wyrazami „art. 398 ust. 2 pkt 2”;

125) uchyla się art. 346;

126) w art. 356:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku gdy w postępowaniu w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu wyjdzie na jaw okoliczność, o której mowa w:

1) art. 348 – w decyzji odmawiającej zobowiązania do powrotu udziela się zgody na pobyt ze względów humanitarnych, chyba że zachodzi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 349;

2) art. 351 pkt 1 – w decyzji odmawiającej zobowiązania do powrotu i odmawiającej udzielenia zgody na pobyt ze względów humanitarnych udziela się zgody na pobyt tolerowany.”,

b) w ust. 2 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) po wydaniu ostatecznej decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu albo”;

127) w art. 386 w pkt 5 wyrazy „niniejszej ustawy” zastępuje się wyrazami „przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego”;

128) w art. 394:

a) w ust. 1 wyrazy „art. 398 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 398 ust. 2”,

b) ust. 1a otrzymuje brzmienie:

„1a. Cudzoziemiec może także zostać zatrzymany na okres nie dłuższy niż 48 godzin w celu:

1) przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu albo
2) przekazania na podstawie rozporządzenia 604/2013, albo
3) przekazania do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, albo
4) przekazania do państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób.”,

c) w ust. 4 w pkt 2:
– w lit. a wyrazy „art. 398 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 398 ust. 2”,
– po lit. d dodaje się lit. da i db w brzmieniu:

„da) ustala, czy istnieją okoliczności uzasadniające przekazanie cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób,

db) ustala, czy istnieją okoliczności uzasadniające przekazanie cudzoziemca do państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób,”;

129) art. 398 otrzymuje brzmienie:

„Art. 398. 1. Wobec cudzoziemca można zastosować, w drodze postanowienia, środki inne niż umieszczenie go w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców, w przypadku gdy:

1) istnieje prawdopodobieństwo wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu bez określenia terminu dobrowolnego powrotu i wynika ono z okoliczności, o której mowa w art. 315 ust. 2 pkt 1, lub
2) wydano decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu bez określenia terminu dobrowolnego powrotu i istnieje konieczność zabezpieczenia jej wykonania, a wydanie tej decyzji wynika z okoliczności, o której mowa w art. 315 ust. 2 pkt 1, lub

3) cudzoziemiec nie opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w terminie określonym w decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, a natychmiastowe wykonanie tej decyzji nie jest możliwe, lub
4) istnieje konieczność zabezpieczenia przekazania cudzoziemca zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013, jeżeli istnieje znaczne prawdopodobieństwo jego ucieczki, a natychmiastowe przekazanie do innego państwa członkowskiego nie jest możliwe, lub
5) istnieje konieczność zabezpieczenia przekazania cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, a natychmiastowe przekazanie do tego państwa nie jest możliwe.

2. Środki inne niż umieszczenie cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców polegają na zobowiązaniu cudzoziemca do:

1) zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu Straży Granicznej wskazanego w postanowieniu,
2) wpłaty zabezpieczenia pieniężnego w wysokości określonej w postanowieniu, nie niższej niż dwukrotność minimalnego wynagrodzenia przewidzianego w przepisach o minimalnym wynagrodzeniu za pracę,
3) przekazania dokumentu podróży do depozytu organowi wskazanemu w postanowieniu,
4) zamieszkiwania w miejscu wyznaczonym w postanowieniu

– do czasu wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub przekazania do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.

3. Do zabezpieczenia, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, stosuje się przepisy ustawy z dnia 18 października 2006 r. o likwidacji niepodjętych depozytów (Dz. U. poz. 1537 oraz z 2009 r. poz. 1241), z tym że termin do odbioru depozytu wynosi 1 rok od dnia doręczenia cudzoziemcowi wezwania do odbioru lub wezwania, o którym mowa w art. 6 ust. 5 tej ustawy.

4. W przypadku ucieczki cudzoziemca, w szczególności gdy opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub nie wywiązuje się z obowiązków wynikających z postanowienia o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 2, zabezpieczenie,

o którym mowa w ust. 2 pkt 2, ulega przepadkowi na rzecz Skarbu Państwa. O przepadku zabezpieczenia orzeka sąd.

5. Postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 2, wydaje organ Straży Granicznej, który:

1) stwierdził okoliczności, o których mowa w ust. 1 pkt 1 lub 3;
2) wydał decyzję, o której mowa w ust. 1 pkt 2;
3) zatrzymał cudzoziemca w celu, o którym mowa w art. 394 ust. 1a pkt 2 lub 3.

6. Na postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 2, przysługuje zażalenie do sądu rejonowego właściwego ze względu na siedzibę organu Straży Granicznej, który wydał postanowienie, w terminie 7 dni od dnia jego doręczenia. Sąd rozpatruje zażalenie w terminie 7 dni.

7. W postanowieniu o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 2, można orzec o zastosowaniu więcej niż jednego spośród tych środków.

8. Postanowienie o zastosowaniu środków, o których mowa w ust. 2, podlega natychmiastowemu wykonaniu.”;

130) po art. 398 dodaje się art. 398a w brzmieniu:

„Art. 398a. Cudzoziemca umieszcza się w strzeżonym ośrodku, jeżeli:

1) istnieje prawdopodobieństwo wydania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu bez określenia terminu dobrowolnego powrotu i wynika ono z okoliczności, o której mowa w art. 315 ust. 2 pkt 2, lub
2) wydano decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu bez określenia terminu dobrowolnego powrotu i istnieje konieczność zabezpieczenia jej wykonania, a wydanie tej decyzji wynika z okoliczności, o której mowa w art. 315 ust. 2 pkt 2, lub
3) istnieje konieczność zabezpieczenia przekazania cudzoziemca do państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, a jego natychmiastowe przekazanie do tego państwa nie jest możliwe, lub
4) wystąpił przynajmniej jeden z przypadków, o których mowa w art. 398 ust. 1, oraz:
   a) zastosowanie środków, o których mowa w art. 398 ust. 2, nie jest możliwe,
   b) cudzoziemiec nie wywiązuje się z obowiązków określonych w postanowieniu o zastosowaniu wobec niego środków, o których mowa w art. 398 ust. 2.”;

131) w art. 399 w ust. 1 wyrazy „art. 398 ust. 1” zastępuje się wyrazami „art. 398a”;

132) po art. 400 dodaje się art. 400a–400d w brzmieniu:

„Art. 400a. 1. Komendant Główny Straży Granicznej zapewnia cudzoziemcowi, który:

1) z powodu okoliczności, o których mowa w art. 400, nie został umieszczony w strzeżonym ośrodku lub wobec którego nie zastosowano aresztu dla cudzoziemców,
2) w przypadku, o którym mowa w art. 406 ust. 1 pkt 2 lub 3, został zwolniony ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców

– oraz członkom rodziny lub opiekunowi prawnemu tego cudzoziemca, w przypadku osoby małoletniej lub ubezwłasnowolnionej, świadczenia z zakresu pomocy socjalnej, opieki medycznej i psychologicznej.

2. Komendant Główny Straży Granicznej zleca organizację świadczeń, o których mowa w ust. 1, podmiotowi, do którego statutowych obowiązków należy udzielanie pomocy cudzoziemcom.

3. Podmiot, o którym mowa w ust. 2, współdziała z Komendantem Głównym Straży Granicznej w zakresie organizacji świadczeń, o których mowa w ust. 1, przez przekazywanie informacji mających wpływ na organizację świadczeń, o których mowa w ust. 1, a w szczególności o przypadkach, o których mowa w art. 400c ust. 2 pkt 1 i 2.

Art. 400b. 1. Świadczenia, o których mowa w art. 400a ust. 1, obejmują:

1) w zakresie pomocy socjalnej:
   a) zakwaterowanie w miejscu wyznaczonym w decyzji o przyznaniu świadczeń z zakresu pomocy socjalnej, opieki medycznej i psychologicznej,
   b) całodzienne wyżywienie,
   c) usługi opiekuńcze w zakresie zaspokojenia codziennych potrzeb życiowych, w tym opieki higienicznej,
   d) zakup niezbędnych środków czystości i higieny osobistej,
   e) zakup niezbędnej odzieży, bielizny i obuwia,
   f) przejazdy środkami transportu publicznego w celu leczenia lub wzięcia udziału w czynnościach związanych z prowadzonym postępowaniem w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu, udzielenia zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub udzielenia zgody na pobyt tolerowany;
2) w zakresie opieki medycznej i psychologicznej:

a) konsultacje lekarza, o którym mowa w art. 55 ust. 2a ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych i lekarzy specjalistów,

b) pobyt w szpitalu lub podmiocie leczniczym wykonującym działalność leczniczą w rodzaju stacjonarne i całodobowe świadczenia zdrowotne,

c) zakup produktów leczniczych i środków sanitarnych, w tym środków opatrunkowych,

d) konsultacje psychologiczne i psychoterapię.

2. Finansowanie świadczeń, o których mowa w art. 400a ust. 1, oraz kosztów ich organizowania przez podmiot, o którym mowa w art. 400a ust. 2, zapewnia się w okresie do 6 miesięcy od dnia doręczenia cudzoziemcowi decyzji o przyznaniu tych świadczeń.

3. W szczególnie uzasadnionych przypadkach, ze względu na stan zdrowia cudzoziemca, termin, o którym mowa w ust. 2, ulega przedłużeniu do dnia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu lub przekazania do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej.

4. Przyznanie cudzoziemcowi świadczeń, o których mowa w art. 400a ust. 1, nie wstrzymuje wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu.

5. Świadczenia, o których mowa w art. 400a ust. 1, oraz koszty ich organizowania przez podmiot, o którym mowa w art. 400a ust. 2, są finansowane z budżetu państwa z części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej.

Art. 400c. 1. W decyzji o przyznaniu świadczeń, o których mowa w art. 400a ust. 1, cudzoziemca można zobowiązać do:

1) zgłaszania się w określonych odstępach czasu do organu Straży Granicznej wskazanego w decyzji,

2) przekazania dokumentu podróży do depozytu organowi wskazanemu w decyzji,

3) zamieszkiwania w miejscu wyznaczonym w decyzji

– do dnia wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, przekazania go do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej lub

udzielenia mu zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub zgody na pobyt tolerowany.

2. Cudzoziemca pozbawia się świadczeń, o których mowa w art. 400a ust. 1, w drodze decyzji, jeżeli:

1) nie stawił się w miejscu zamieszkania wyznaczonym w decyzji o przyznaniu świadczeń, o których mowa w art. 400a ust. 1, w terminie 2 dni od dnia jej wydania;
2) opuścił miejsce zamieszkania wyznaczone w decyzji o przyznaniu świadczeń, o których mowa w art. 400a ust. 1, i nie powrócił do niego przez okres dłuższy niż 2 dni bez usprawiedliwionej przyczyny;
3) nie zgłasza się w określonych odstępach czasu do organu Straży Granicznej wskazanego w decyzji o przyznaniu świadczeń, o których mowa w art. 400a ust. 1;
4) opuścił terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 400d. 1. Decyzję o przyznaniu świadczeń, o których mowa w art. 400a ust. 1, oraz o ich pozbawieniu wydaje z urzędu komendant oddziału Straży Granicznej lub komendant placówki Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu cudzoziemca. Decyzja podlega natychmiastowemu wykonaniu.

2. Organem wyższego stopnia, w rozumieniu Kodeksu postępowania administracyjnego, w stosunku do komendanta oddziału Straży Granicznej lub komendanta placówki Straży Granicznej w sprawach, o których mowa w ust. 1, jest Komendant Główny Straży Granicznej.”;

133) w art. 401 w ust. 5 i 6 wyrazy „art. 398 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 398 ust. 2”;

134) w art. 403:

a) ust. 2–3 otrzymują brzmienie:

„2. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców może być przedłużony na czas określony, w przypadku gdy przed upływem okresu, o którym mowa w ust. 1:

1) nie zostało zakończone postępowanie w sprawie:
   a) zobowiązania cudzoziemca do powrotu albo
   b) przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, albo
   c) przekazania cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia

Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, albo

2) trwają czynności mające na celu umożliwienie:

a) przymusowego wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu albo

b) przekazania cudzoziemca zgodnie z art. 28 rozporządzenia 604/2013, albo

c) przekazania cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób

– jeżeli jednocześnie zachodzi jedna z okoliczności, o których mowa w art. 398a.

2a. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców może być także przedłużony na czas określony, niezbędny do wydania i wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, w przypadku gdy cudzoziemcowi przebywającemu w tym ośrodku lub w areszcie została wydana ostateczna decyzja o:

1) odmowie nadania mu statusu uchodźcy lub udzielenia ochrony uzupełniającej;

2) uznaniu wniosku o udzielenie ochrony międzynarodowej za niedopuszczalny;

3) umorzeniu postępowania w sprawie udzielenia mu ochrony międzynarodowej.

3. Okres pobytu w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców nie może przekroczyć 6 miesięcy, przy czym każde kolejne postanowienie sądu w tej sprawie wydaje się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. Po upływie 6-miesięcznego okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców pobyt ten może być przedłużony na czas określony, nie dłuższy niż 12 miesięcy, w przypadku gdy istnieje uzasadnione przypuszczenie, że okres wykonania decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu ulegnie przedłużeniu, oraz gdy:

1) cudzoziemiec, któremu wydano decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, nie współpracuje z organem Straży Granicznej w zakresie wykonania tej decyzji lub

2) wykonanie decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu jest tymczasowo niemożliwe z powodu opóźnień w uzyskaniu od państw trzecich dokumentów niezbędnych do tego celu.

3b. Każde kolejne postanowienie w sprawie przedłużenia okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców, o których mowa w ust. 3a, wydaje się na okres nie dłuższy niż 3 miesiące.”,

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Do okresów, o których mowa w ust. 1–3a i 5, nie wlicza się okresu pobytu cudzoziemca w strzeżonym ośrodku lub w areszcie dla cudzoziemców w związku ze złożonym przez niego wnioskiem o udzielenie ochrony międzynarodowej.”,

d) w ust. 7a wyrazy „art. 398 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 398 ust. 2”;

135) w art. 406:

a) w ust. 1a i 1b wyrazy „art. 398 ust. 3” zastępuje się wyrazami „art. 398 ust. 2”,

b) w ust. 5:

– pkt 3a otrzymuje brzmienie:

„3a) upływu terminu:

a) o którym mowa w art. 24 ust. 2 rozporządzenia 604/2013, do złożenia wniosku o wtórne przejęcie cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego w odniesieniu do cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo w areszcie dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 398 ust. 1 pkt 4,

b) przekazania cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego, o którym mowa w art. 28 ust. 3 zdanie szóste rozporządzenia 604/2013, w odniesieniu do cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo w areszcie dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 398 ust. 1 pkt 4 niniejszej ustawy lub art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

c) o którym mowa w art. 28 ust. 3 zdanie drugie rozporządzenia 604/2013, na złożenie wniosku o przejęcie lub wtórne przejęcie cudzoziemca do odpowiedzialnego państwa członkowskiego w odniesieniu do cudzoziemca umieszczonego w strzeżonym ośrodku albo w areszcie dla cudzoziemców w przypadku, o którym mowa w art. 87 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, lub”,

– po pkt 3a dodaje się pkt 3b w brzmieniu:

„3b) przekazania cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej albo państwa trzeciego na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób, lub”,

– w pkt 4 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) uchyleniu lub stwierdzeniu nieważności decyzji o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, z wyjątkiem decyzji, zgodnie z którą sprawa została przekazana do ponownego rozpatrzenia, a cudzoziemiec został umieszczony w strzeżonym ośrodku lub areszcie dla cudzoziemców w związku z okolicznością, o której mowa w art. 398 ust. 1 pkt 1 lub art. 398a pkt 1, lub”,

c) ust. 6 otrzymuje brzmienie:

„6. Organ Straży Granicznej, któremu podlega strzeżony ośrodek lub areszt dla cudzoziemców, niezwłocznie informuje sąd, który wydał postanowienie, o zwolnieniu cudzoziemca ze strzeżonego ośrodka albo z aresztu dla cudzoziemców.”;

136) w art. 417 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Cudzoziemiec otrzymuje świadczenia zdrowotne, leki i artykuły sanitarne na zasadach określonych w art. 115 § 1a–8 ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. – Kodeks karny wykonawczy (Dz. U. z 2017 r. poz. 665, 666, 768 i 1452), zwanej dalej „Kodeksem karnym wykonawczym”, oraz w przepisach wydanych na podstawie art. 115 § 9 i 10 tej ustawy.”;

137) w art. 425 w ust. 1 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) pieniądze, w kwocie uwzględniającej potrącenie, o którym mowa w art. 343 ust. 1;”;

138) w art. 428 w ust. 1 w pkt 2 w lit. m średnik zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. n w brzmieniu:

„n) przekazań do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej, o których mowa w art. 303a;”;

139) w art. 429 w ust. 1 w pkt 9 wyrazy „w przypadku rejestru, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. j” zastępuje się wyrazami „w przypadku rejestrów, o których mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. j oraz n”;

140) w art. 430:

a) w ust. 1 wyrazy „w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. a–k oraz m” zastępuje się wyrazami „w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. a–k oraz m i n”,

b) w ust. 2:

– we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b–k oraz m” zastępuje się wyrazami „w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. b–k oraz m i n”,

– po pkt 6 dodaje się pkt 6a w brzmieniu:

„6a) w rejestrze, o którym mowa w art. 428 ust. 1 pkt 2 lit. n, fotografię cudzoziemca oraz informacje o:

a) dniu opuszczenia przez cudzoziemca terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

b) decyzjach w sprawie wysokości kosztów wydania i przymusowego wykonania decyzji, o której mowa w art. 303a ust. 1;”,

c) w ust. 9 w pkt 3 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 4 w brzmieniu:

„4) informacje o tym, że cudzoziemiec aktywnie, dobrowolnie i z własnej inicjatywy ponownie nawiązał kontakt z osobami podejrzanymi o popełnienie przestępstwa, o którym mowa w art. 189a § 1 Kodeksu karnego, lub o tym, że przekroczył lub usiłował przekroczyć granicę wbrew przepisom prawa, a także o dacie odnotowania informacji.”;

141) w art. 435 w ust. 1 w pkt 5 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 6 w brzmieniu:

„6) cudzoziemiec został przekazany do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub

Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób.”;

142) w art. 436 w ust. 1 w pkt 1 lit. a–c otrzymują brzmienie:

„a) wymagają tego względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego, lub interes Rzeczypospolitej Polskiej lub

b) decyzja o odmowie udzielenia cudzoziemcowi zezwolenia na pobyt czasowy lub zezwolenia na pobyt stały, wydana w związku ze stwierdzeniem, że związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przez cudzoziemca przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, stała się ostateczna, lub

c) decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, wydana z uwagi na względy obronności lub bezpieczeństwa państwa lub ochrony bezpieczeństwa i porządku publicznego lub w związku ze stwierdzeniem, że związek małżeński został zawarty lub istnieje w celu obejścia przez cudzoziemca przepisów określających zasady i warunki wjazdu cudzoziemców na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, ich przejazdu przez to terytorium, pobytu na nim i wyjazdu z niego, stała się ostateczna;”;

143) w art. 438:

a) w ust. 1 po pkt 2 dodaje się pkt 2a w brzmieniu:

„2a) 1 roku od dnia przekazania cudzoziemca do innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, państwa członkowskiego Europejskiego Stowarzyszenia Wolnego Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym lub Konfederacji Szwajcarskiej na podstawie umowy międzynarodowej o przekazywaniu i przyjmowaniu osób;”,

b) w ust. 2 uchyla się pkt 3;

144) w art. 444 w ust. 2 oraz w art. 447 w ust. 2 wyrazy „na podstawie” zastępuje się wyrazami „w związku z okolicznościami, o których mowa w”;

145) w art. 449 w ust. 2 w pkt 1 wyrazy „w art. 428 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a–k oraz m” zastępuje się wyrazami „w art. 428 ust. 1 pkt 1 lit. a, pkt 2 lit. a–k oraz m i n”;

146) po art. 449a dodaje się art. 449b w brzmieniu:

„Art. 449b. 1. Szef Urzędu, na pisemny wniosek organu prowadzącego rejestr lub ewidencję, o których mowa w art. 449 ust. 1, może dokonać w tym rejestrze lub ewidencji zmian lub uzupełnień danych w celu zapewnienia ich kompletności i poprawności merytorycznej.

2. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do danych przetwarzanych w postępowaniach, w wyniku których został wydany jeden z dokumentów, o których mowa w art. 226.”;

147) w art. 452 w ust. 3 we wprowadzeniu do wyliczenia wyrazy „są udostępnianie w trybie” zastępuje się wyrazami „są udostępniane w trybie”;

148) w art. 453 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) posiadają odpowiednio zabezpieczone urządzenia telekomunikacyjne lub systemy teleinformatyczne przeznaczone do komunikowania się z krajowym zbiorem rejestrów, ewidencji i wykazu w sprawach cudzoziemców lub są uprawnione do korzystania z takich systemów teleinformatycznych;”;

149) po art. 465 dodaje się art. 465a w brzmieniu:

„Art. 465a. 1. W przypadku orzeczenia przez sąd zastępczej kary aresztu za wykroczenia, o których mowa w art. 465 ust. 1 pkt 1 lub 6–9, dyrektor zakładu karnego informuje organ Straży Granicznej, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, o orzeczonym wymiarze zastępczej kary aresztu oraz o dniu rozpoczęcia jej wykonywania.

2. Organ Straży Granicznej, który wydał decyzję o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu, po otrzymaniu informacji, o której mowa w ust. 1, przekazuje tę decyzję sądowi, który wydał orzeczenie w pierwszej instancji.

3. Sąd, po otrzymaniu decyzji, o której mowa w ust. 2, umarza postępowanie wykonawcze i wydaje nakaz zwolnienia cudzoziemca z zakładu karnego. Pozostałą do odbycia karę zastępczą uznaje się za wykonaną.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 13 czerwca 2003 r. o udzielaniu cudzoziemcom ochrony na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1836 i 2003 oraz z 2017 r. poz. 60) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 40 dodaje się art. 40a w brzmieniu:

„Art. 40a. Organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce przekazania cudzoziemca przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013 zapewnia cudzoziemcowi będącemu osobą niepełnosprawną, w podeszłym wieku, samotnie wychowującą dziecko lub kobietą ciężarną, który po przekazaniu złoży oświadczenie, o którym mowa w art. 40 ust. 6, transport do ośrodka recepcyjnego oraz, w uzasadnionych przypadkach, wyżywienie podczas tego transportu.”;

2) w art. 61:

a) w ust. 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) występuje niezwłocznie do sądu opiekuńczego właściwego ze względu na miejsce pobytu małoletniego bez opieki z wnioskiem o:

a) ustanowienie kuratora do reprezentowania go w postępowaniu w sprawie udzielenia ochrony międzynarodowej, przekazania do innego państwa członkowskiego na podstawie rozporządzenia 604/2013, udzielenia pomocy socjalnej oraz udzielenia pomocy w dobrowolnym powrocie do kraju pochodzenia,

b) umieszczenie go w pieczy zastępczej.”,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 1a i 1b w brzmieniu:

„1a. Jeżeli małoletniemu bez opieki towarzyszy dorosły krewny w linii prostej drugiego stopnia lub w linii bocznej drugiego lub trzeciego stopnia, organ Straży Granicznej we wniosku, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, może wskazać powierzenie pełnienia funkcji rodziny zastępczej temu krewnemu, jeżeli wyrazi on na to zgodę.

1b. Wraz z wnioskiem, o którym mowa w ust. 1 pkt 3 lit. b, organ Straży Granicznej może wystąpić z wnioskiem o udzielenie zabezpieczenia, o którym mowa w art. 755 § 1 pkt 4 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. z 2016 r. poz. 1822, z późn. zm.[8)]), w postaci roztoczenia pieczy nad małoletnim bez opieki przez krewnego, o którym mowa w ust. 1a, na czas prowadzenia postępowania o umieszczenie małoletniego bez opieki w pieczy zastępczej.”,

c) w ust. 2 wyrazy „ust. 1 pkt 3” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 3 lit. a”,

d) w ust. 4 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) przekazania przez inne państwo członkowskie na podstawie rozporządzenia 604/2013 małoletniego bez opieki, dla którego kurator nie był wcześniej ustanowiony, lub który nie był wcześniej umieszczony w pieczy zastępczej.”,

e) uchyla się ust. 6,

f) w ust. 7 i 8 wyrazy „ust. 6” zastępuje się wyrazami „ust. 1 pkt 3 lit. b”;

3) art. 89cb otrzymuje brzmienie:

„Art. 89cb. W przypadku gdy osoba zwalniana ze strzeżonego ośrodka lub aresztu dla cudzoziemców, której dotyczy wniosek o udzielenie ochrony międzynarodowej, jest osobą niepełnosprawną, w podeszłym wieku, samotnie

---

[8)] Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1823, 1860, 1948, 2138, 2199, 2260 i 2261 oraz z 2017 r. poz. 67, 85, 187, 768, 933, 1133, 1136, 1452, 1475, 1596 i 1727.

wychowującą dziecko lub kobietą ciężarną, organ Straży Granicznej właściwy ze względu na miejsce pobytu tej osoby zapewnia jej transport do ośrodka recepcyjnego oraz, w uzasadnionych przypadkach, wyżywienie podczas tego transportu.”;

4) w art. 122, art. 123 ust. 1–4 i art. 124 wyrazy „art. 119 pkt 6” zastępuje się wyrazami „art. 119 ust. 1 pkt 6”.

Art. 3. W ustawie z dnia 28 listopada 2003 r. o świadczeniach rodzinnych (Dz. U. z 2016 r. poz. 1518, z późn. zm.[9)]) w art. 1 w ust. 2 w pkt 2 w lit. d kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie:

– zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub

– dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.[10)]) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), z adnotacją „ICT”, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, gdy celem ich pobytu na tym terytorium jest wykonywanie pracy w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 3 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, przez okres nieprzekraczający 90 dni w okresie 180 dni

– jeżeli zamieszkują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej z członkami rodzin, z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt i pracę na okres nieprzekraczający dziewięciu miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej.”.

Art. 4. W ustawie z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 1543) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w ust. 3 w pkt 2 lit. ha otrzymuje brzmienie:

---

9) Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2016 r. poz. 1579 oraz z 2017 r. poz. 60, 624, 777, 1321, 1428 i 1543.

10) Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 1.

„ha) posiadających zezwolenie na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 albo 1a albo art. 126 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, albo wizę wydaną w celu wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,";

2) w art. 87 w ust. 1:

a) w pkt 11a:

– po wyrazach „art. 114 ust. 1" dodaje się wyrazy „lub 1a",

– po wyrazach „art. 127" dodaje się wyrazy „ , art. 139a ust. 1, art. 139o ust. 1",

b) po pkt 11a dodaje się pkt 11b w brzmieniu:

„11b) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.[11)]) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), z adnotacją „ICT", wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, i celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 3 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, przez okres nieprzekraczający 90 dni w okresie 180 dni;",

c) w pkt 12 w lit. f kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 13 w brzmieniu:

„13) przebywa na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie art. 108 ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach oraz:

a) bezpośrednio przed złożeniem wniosku o udzielenie kolejnego zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, przebywał na tym terytorium na podstawie tego zezwolenia i kontynuuje wykonywanie pracy, do której był uprawniony na jego podstawie,

b) wykonuje pracę w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia

[11)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 1.

wewnątrz przedsiębiorstwa, o którym mowa w art. 3 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, na rzecz jednostki przyjmującej, która złożyła wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139o ust. 1 tej ustawy, na warunkach określonych w tym wniosku.”;

3) w art. 88g ust. 1b otrzymuje brzmienie:

„1b. Do cudzoziemca, który złożył wniosek o udzielenie mu zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 114 ust. 1 lub 1a, art. 126 ust. 1, art. 127 lub art. 142 ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub wniosek o udzielenie zezwolenia na pobyt rezydenta długoterminowego Unii Europejskiej, w celu kontynuowania pracy wykonywanej zgodnie z posiadanym przez siebie zezwoleniem na pracę lub zezwoleniem na pobyt czasowy stosuje się przepis ust. 1a.”;

4) w art. 88j ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Wojewoda wydaje decyzję o odmowie wydania zezwolenia na pracę również w przypadku gdy:

1) dane osoby, której dotyczy wniosek, zostały umieszczone w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany;

2) wymagają tego zobowiązania wynikające z postanowień ratyfikowanych umów międzynarodowych obowiązujących Rzeczpospolitą Polską.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1829, 1948, 1997 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 460 i 819) w art. 13 w ust. 2 w pkt 1:

1) lit. c otrzymuje brzmienie:

„c) zezwolenie na pobyt czasowy udzielone w związku z okolicznością, o której mowa w art. 144, art. 159 ust. 1 lub art. 186 ust. 1 pkt 3 i 4 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1990 i 2066 oraz z 2017 r. poz. 60, 858, 1543 i ...),”;

2) uchyla się lit. d.

Art. 6. W ustawie z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 1938) w art. 12 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) art. 400a ust. 1 i art. 415 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1827 oraz z 2017 r. poz. 624, 1273, 1529, 1543 i 1566) w załączniku do ustawy w części III w kolumnie 2 w ust. 2b:

1) po wyrazach „art. 114 ust. 1” dodaje się wyrazy „i 1a”;
2) po wyrazach „art. 127” dodaje się wyrazy „ , art. 139a ust. 1 i art. 139o ust. 1”.

Art. 8. W ustawie z dnia 2 kwietnia 2009 r. o obywatelstwie polskim (Dz. U. z 2017 r. poz. 1462) w art. 30 w ust. 2 po wyrazach „ustawy z dnia 7 października 1999 r. o języku polskim (Dz. U. z 2011 r. poz. 224 i 455, z 2015 r. poz. 1132 oraz z 2017 r. poz. 60),” dodaje się wyrazy „na poziomie biegłości językowej co najmniej B1,”.

Art. 9. W ustawie z dnia 9 czerwca 2011 r. o wspieraniu rodziny i systemie pieczy zastępczej (Dz. U. z 2017 r. poz. 697) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 5 w ust. 1 w pkt 4 w lit. b kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:
   „5) cudzoziemców przebywających na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, którym zostało wydane tymczasowe zaświadczenie tożsamości cudzoziemca.”;
2) w art. 42 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:
   „6) przebywają na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z tym że w przypadku cudzoziemców ich pobyt jest legalny;”.

Art. 10. W ustawie z dnia 11 lutego 2016 r. o pomocy państwa w wychowywaniu dzieci (Dz. U. z 2017 r. poz. 1851) w art. 1 w ust. 2 w pkt 2 w lit. d kropkę zastępuje się przecinkiem i dodaje się lit. e w brzmieniu:

„e) przebywającym na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej na podstawie:
   – zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub 139o ust. 1 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach, lub
   – dokumentu pobytowego, o którym mowa w art. 1 ust. 2 lit. a rozporządzenia Rady (WE) nr 1030/2002 z dnia 13 czerwca 2002 r. ustanawiającego jednolity wzór dokumentów pobytowych dla obywateli państw trzecich (Dz. Urz. UE L 157 z 15.06.2002, str. 1, z późn. zm.[12)]) – Dz. Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 19, t. 6, str. 3, z późn. zm.), z adnotacją „ICT”, wydanego przez inne państwo członkowskie Unii Europejskiej, i celem jego pobytu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest wykonywanie pracy w charakterze pracownika kadry kierowniczej, specjalisty lub pracownika odbywającego staż w ramach przeniesienia wewnątrz przedsiębiorstwa, o

[12)] Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 115 z 29.04.2008, str. 1.

którym mowa w art. 3 pkt 13b ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach przez okres nieprzekraczający 90 dni w okresie 180 dni

– jeżeli zamieszkują z członkami rodzin na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, z wyłączeniem cudzoziemców, którym zezwolono na pobyt i pracę na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez okres nieprzekraczający dziewięciu miesięcy, chyba że przepisy o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego lub dwustronne umowy międzynarodowe o zabezpieczeniu społecznym stanowią inaczej.”.

Art. 11. W ustawie z dnia 10 czerwca 2016 r. o delegowaniu pracowników w ramach świadczenia usług (Dz. U. poz. 868) art. 26 otrzymuje brzmienie:

„Art. 26. Przepisy ustawy stosuje się odpowiednio w przypadku wykonywania pracy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez pracownika skierowanego do tej pracy przez pracodawcę mającego siedzibę w państwie niebędącym państwem członkowskim, z zastrzeżeniem przepisów art. 88 pkt 3 i 4, art. 88c ust. 6 pkt 2 i 3 oraz ust. 9 ustawy z dnia 20 kwietnia 2004 r. o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (Dz. U. z 2017 r. poz. 1065, 1292, 1321, 1428 i 1543) oraz art. 139a ust. 3 ustawy z dnia 12 grudnia 2013 r. o cudzoziemcach (Dz. U. z 2016 r. poz. 1990 i 2066 oraz z 2017 r. poz. 60, 858, 1543 i ...).”.

Art. 12. W ustawie z dnia 20 lipca 2017 r. o zmianie ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1543) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 1 w pkt 18, w art. 88z w ust. 5 w pkt 1 wyrazy „art. 120 ust. 11” zastępuje się wyrazami „art. 120 ust. 10”;

2) w art. 7 w pkt 18, w art. 185a dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Do ustalenia, czy cudzoziemiec ubiegający się o udzielenie mu zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, posiada dochód, o którym mowa w ust. 1 pkt 3, stosuje się przepis art. 114 ust. 2.”.

Art. 13. Do postępowań wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe, z tym że przepis art. 100 ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1 oraz przepis art. 88j ust. 2 ustawy zmienianej w art. 4 stosuje się w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Art. 14. Do zakazów ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen, orzeczonych w decyzji, która stała się ostateczna po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, albo w

decyzji organu drugiej instancji, doręczonej po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy niniejszej ustawy.

Art. 15. Jeżeli dane cudzoziemca, któremu została wydana decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu bez określenia terminu dobrowolnego powrotu z orzeczonym zakazem ponownego wjazdu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i innych państw obszaru Schengen, nie zostały umieszczone w wykazie cudzoziemców, których pobyt na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jest niepożądany, przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, a decyzja o zobowiązaniu cudzoziemca do powrotu została wykonana przed tym dniem, dane cudzoziemca umieszcza się w wykazie na okres, o którym mowa w art. 438 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, począwszy od dnia wykonania tej decyzji.

Art. 16. 1. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 107 ust. 1, art. 146, art. 150 ust. 1, art. 157 ust. 1, art. 194 ust. 1 i art. 339 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 107 ust. 1, art. 148a ust. 2, art. 150, art. 157, art. 194 i art. 339 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

2. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 57 ust. 1 i art. 80 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 zachowują moc do dnia wejścia w życie nowych przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art. 57 ust. 1 i art. 80 ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, jednak nie dłużej niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 17. 1. Maksymalny limit wydatków Komendanta Głównego Straży Granicznej, związanych z koniecznością zapewnienia cudzoziemcom świadczeń z zakresu pomocy socjalnej, opieki medycznej i psychologicznej na podstawie art. 400a ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1 niniejszej ustawy, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, wynosi 12 529 tys. zł, z tego:

1) w 2017 r. – 0 tys. zł;
2) w 2018 r. – 1 260 tys. zł;
3) w 2019 r. – 1 288 tys. zł;
4) w 2020 r. – 1 321 tys. zł;
5) w 2021 r. – 1 355 tys. zł;
6) w 2022 r. – 1 389 tys. zł;
7) w 2023 r. – 1 424 tys. zł;

8) w 2024 r. – 1 460 tys. zł;

9) w 2025 r. – 1 497 tys. zł;

10) w 2026 r. – 1 535 tys. zł.

2. Minister właściwy do spraw wewnętrznych monitoruje wykorzystanie limitu, o którym mowa w ust. 1, i dokonuje oceny jego wykorzystania.

3. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego w danym roku budżetowym limitu, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w części 42 – Sprawy wewnętrzne, której dysponentem jest minister właściwy do spraw wewnętrznych, ze środków będących w dyspozycji Komendanta Głównego Straży Granicznej, w tym w szczególności na:

1) ograniczeniu co najmniej jednego ze świadczeń z zakresu pomocy socjalnej przez:
   a) obniżenie wydatków na zakup odzieży, bielizny i obuwia nie więcej niż o 50% albo zapewnienie odzieży, bielizny i obuwia jedynie w uzasadnionych przypadkach,
   b) obniżenie wydatków na zakup środków czystości i higieny osobistej nie więcej niż o 30%,
   c) ograniczenie wydatków na finansowanie przejazdów środkami transportu publicznego w celu leczenia lub wzięcia udziału w czynnościach związanych z prowadzonym postępowaniem w sprawie zobowiązania cudzoziemca do powrotu, udzielenia zgody na pobyt ze względów humanitarnych lub udzielenia zgody na pobyt tolerowany, przez finansowanie przejazdu najtańszymi środkami transportu publicznego;
2) ograniczeniu świadczeń z zakresu opieki medycznej i psychologicznej:
   a) przez ograniczenie wydatków na finansowanie produktów leczniczych i środków sanitarnych, w tym środków opatrunkowych, polegające na finansowaniu zakupu najtańszych produktów leczniczych i środków sanitarnych, w tym środków opatrunkowych,
   b) do podstawowej opieki zdrowotnej;
3) obniżeniu kosztów organizowania świadczeń z zakresu pomocy socjalnej, opieki medycznej i psychologicznej.

4. Organem właściwym do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 3, jest minister właściwy do spraw wewnętrznych.

Art. 18. 1. Maksymalny limit wydatków związanych z koniecznością zwiększenia zatrudnienia w urzędach wojewódzkich wynosi 31 797 tys. zł, z tego:

1) w 2017 r. – 0 tys. zł;
2) w 2018 r. – 3 561 tys. zł;
3) w 2019 r. – 3 175 tys. zł;
4) w 2020 r. – 3 272 tys. zł;
5) w 2021 r. – 3 370 tys. zł;
6) w 2022 r. – 3 471 tys. zł;
7) w 2023 r. – 3 577 tys. zł;
8) w 2024 r. – 3 683 tys. zł;
9) w 2025 r. – 3 789 tys. zł;
10) w 2026 r. – 3 899 tys. zł.

2. W ramach limitu, o którym mowa w ust. 1, zwiększenie zatrudnienia będzie możliwe o 1 etat na każde 100 wniosków o udzielenie zezwolenia na pobyt czasowy, o którym mowa w art. 139a ust. 1 lub art. 139o ust. 1 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, złożonych do danego wojewody w poprzednim roku kalendarzowym, nie więcej jednak niż:

1) 9 etatów – w przypadku urzędu wojewódzkiego obsługującego wojewodę mazowieckiego;
2) 5 etatów – w przypadku urzędu wojewódzkiego obsługującego wojewodę dolnośląskiego, wojewodę małopolskiego lub wojewodę wielkopolskiego;
3) 3 etaty – w przypadku urzędu wojewódzkiego obsługującego wojewodę łódzkiego, wojewodę pomorskiego, wojewodę śląskiego lub wojewodę zachodniopomorskiego;
4) 2 etaty – w przypadku urzędu wojewódzkiego obsługującego wojewodę kujawsko-pomorskiego, wojewodę lubelskiego lub wojewodę lubuskiego;
5) 1 etat – w przypadku urzędu wojewódzkiego obsługującego wojewodę opolskiego, wojewodę podkarpackiego, wojewodę podlaskiego, wojewodę świętokrzyskiego lub wojewodę warmińsko-mazurskiego.

3. Wojewodowie monitorują wykorzystanie limitu, o którym mowa w ust. 1, w częściach budżetu państwa pozostających odpowiednio w ich dyspozycji i dokonują oceny jego wykorzystania.

4. W przypadku przekroczenia lub zagrożenia przekroczeniem przyjętego w danym roku budżetowym limitu, o którym mowa w ust. 1, zostanie zastosowany mechanizm korygujący polegający na zmniejszeniu wydatków budżetu państwa będących skutkiem finansowym niniejszej ustawy, w częściach budżetu państwa pozostających w dyspozycji właściwych wojewodów.

5. Organami właściwymi do wdrożenia mechanizmu korygującego, o którym mowa w ust. 4, są właściwi wojewodowie.

Art. 19. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem:

1) art. 1 pkt 22 lit. b tiret pierwsze, pkt 65, 100, 128 lit. b i c tiret drugie, pkt 129 w zakresie art. 398 ust. 1 pkt 5, pkt 132, 138–141, 143, 145, art. 6 oraz art. 12, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2018 r.;
2) art. 1 pkt 28 lit. b i e, pkt 29, 31 lit. b, pkt 35, 38, 40, 44 w zakresie art. 139b i art. 139f ust. 1 pkt 5, pkt 46, 47, 70 lit. a tiret czwarte w zakresie art. 195 ust. 1 pkt 6 lit. c i pkt 70 lit. c, art. 4 pkt 1, 2 lit. a tiret pierwsze i pkt 3 oraz art. 7 pkt 1, które wchodzą w życie z dniem 1 stycznia 2019 r.;
3) art. 1 pkt 148, który wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2020 r.

MARSZAŁEK SEJMU

/ – / Marek Kuchciński